

ECONnect

FACULTEIT ECONOMIE EN BEDRIJFSWETENSCHAPPEN & EKONOMIKA ALUMNI

P706331 • AFGIFTEKANTOOR 3000 LEUVEN MASSPOST • 11DE JAARGANG • DRIEMAANDELIJKS • JUNI-JULI-AUGUSTUS 2025

95ste lustrum studentenvereniging Ekonomika

Op naar de 100!

► Alumni@FEB

Seniorenlunch.
Ekonomika-alumni toasten
op toen en nu

► News@FEB

Nieuwe decaan Sophie
De Winne aan het woord

► Research@FEB

Van inzicht naar impact:
nieuwe leerstoel tegen
generatie-armoede

► Students@FEB

95 jaar Ekonomika -
en springlevend!

EKONOMIKA **ALUMNI**

KU LEUVEN

Inhoud

► Alumni@FEB 4

Terugblik op een geslaagde seniorenlunch	4
Afscheidnemend decaan Wilfried Lemahieu aan het woord	8
Bezoek aan de Plantentuin in Meise	11
Interview. Gewezen decaan en vice-rector Filip Abraham	12
Boekonomika. De Leuvense memoires van Louis Tobback	14
Bezoek aan Belgian Cycling Factory	18
Filmonomika. Traffic	20
Senior Series. Ontmoeting met Louis Tobback	22
Interview. Freddy Nurski, voorzitter Ekonomika Senioren	24

► News@FEB 25

Student Associations and Faculty Join Forces	25
Interview. Decaan Sophie De Winne	26
Ambassador Spotlight. Stephane Wiesenfeld (Greece/Belgium)	30

► Research@FEB 32

Leerstoel Familie Van Eeckhoudt-Ruttens – Opgroeien in armoede	32
Leuven Economisch Standpunt. Maatschappelijk betrokken aandeelhouders	36

► Students@FEB 38

Lustrumweek. Ekonomika 95 jaar	38
Student Berend Buylle over zijn stage in Tokio	40
Refashioned. Event rond mode en duurzaamheid op Campus Opera	42
Ekonomika Kiesweek 2025	44
Gloednieuwe muurschildering in Hogenhevelcollege	46

Lees deze en aanvullende boeiende artikels
ook gemakkelijk op je tablet of smartphone
met onze handige digitale editie!

TransfERNieuws

8 jaar... slechts 6 karakters telt deze 'quote', maar daarachter schuilt vooral een stevige samenwerking. U zal het geraden hebben, ik wens dit voorwoord aan te vatten met een uitvoerig woord van dank aan **Wilfried Lemahieu** die eind juli de fakkel van decaan van onze faculteit FEB doorgeeft aan **Sophie De Winne**. Over die acht jaren waren onze voornaamste 'conflicten' gelukkig beperkt tot paarswit versus blauwzwart, want op Wilfrieds steun (achter de schermen of op de barricades) hebben we altijd kunnen rekenen. Altijd. Dat wederzijds vertrouwen en respect is wat ons betreft de basisvereiste voor een goede samenwerking. Ik wens Wilfried namens Ekonomika Alumni uitvoerig te bedanken en vanaf nu als WilfrieNd te beschouwen!

Op vlak van samenwerking met de Faculteit zijn overigens met de nieuwe decaan al de eerste stappen gezet; met name in het luik *levenslang leren*. Dit heeft reeds tot bepaalde initiatieven geleid (waarover later meer). We kijken alvast uit naar de samenwerking met Sophie (en haar hele team)!

Aangaande onze eigen werking zal u merken dat we alweer schitterende activiteiten achter de rug hebben met o.a. bezoeken aan de plantentuin in Meise, Belgian Cycling Company in Limburg, DEME in Antwerpen, Vandemoortele in West-Vlaanderen, enz... Daarnaast kenden we de start van de nieuwe reeks seminars binnen *Finance & Accountancy* of hadden we pure *dulci* activiteiten zoals een zomer-BBQ of het bijwonen van de zomeropera in Alden Biesen. Heb ik je hiermee de nodige portie 'FOMO' aangepreft, hou dan zeker de Ekonomika-kalender in de gaten want er zijn nog veel meer interessante bezoeken of lezingen gepland vanaf september.

Lijkt het u trouwens leuk om een groep alumni uit te nodigen bij u op het bedrijf of wenst u uw studiegenoten van weleer terug bijeen te brengen; aarzel dan niet om Hettie (ekonomika-alumni@kuleuven.be) te contacteren om u hierbij te ondersteunen!

Daarnaast hoop ik dat alle studenten de examenperiode vlot zijn door gesparteld; mogelijks met 'wat als'-scenario ... Mogelijk heeft de goed gespendeerde tijd op de Ekonomika-Lustrum- of Kiesweek nefaste effecten gehad op vlak van deadlines en het verwerken van materie. Ach, het komt wel goed. Abstractie makend van het effect op jullie punten, wens ik tevens **Dries Froidmont** en zijn équipe te bedanken voor het schitterende Ekonomika VZW jaar! De lat voor Dries (neen, dit is geen typo) ligt alvast hoog. We zijn benieuwd naar wat hij met de nieuwe Ploeg Ray in petto heeft!

Last but not least zou ik namens onze vereniging ook **Luc Sels** willen bedanken voor zijn jarenlange steun aan het alumnibeleid van de KU Leuven. Grote stappen zijn gezet en wij kijken er zelf vooral naar uit om onze oud-decaan en oud-rector opnieuw op onze activiteiten te mogen verwelkomen. *Welcome home, Luc!*

Kortom, veel woorden van dank en zaken om naar uit te kijken, maar laat ons eerst even genieten van de zomerperiode en de bijhorende rust/ontspanning! Ik wens het jullie alvast toe!

Tot binnenkort! ◀

Ludovic Deprez,
Voorzitter Ekonomika Alumni

**“Wederzijds vertrouwen en respect
is wat ons betreft de basisvereiste
voor een goede samenwerking.”**

Senioren

Blij weerzien van ruim 130 alumni op de Ekonomika Seniorenlunch in Faculty Club

FA QUIX

► Op vrijdag 25 april 2025 was het weer zover: de jaarlijkse seniorenlunch van Ekonomika in de prestigieuze Leuvense Faculty Club. Op deze ‘Ekonomika-klassieker’ kwamen meer dan 130 alumni, de Ekonomika-senioren, opdagen om samen een aangename middag en namiddag door te brengen. De jubilarissen zijn zij die vijftig jaar geleden, dus in 1975, met hun economische studies begonnen zijn. Jubileumpraeses dit jaar was Paul Geyssens die in 1978-79 studentenpraeses was. Paul bleek niets van zijn gekende retorische en entertainende kwaliteiten te hebben verloren. Het werd een topeditie.

Freddy Nurski, voorzitter van Ekonomika-Senioren, leidde Paul Geyssens in door hem te loven voor zijn inzet zowel destijds als praeses als nu bij de organisatie van deze seniorenlunch. Niet minder dan 55 ‘gouden’ jubilarissen tekenden immers present, een record.

Paul Geyssens riep deze jubilarissen even apart in een zaaltje in de Faculty Club om elk van hen te huldigen met enerzijds een ‘ere-diploma’ en anderzijds het opspelden van het gouden Ekonomika-speldje. Zij werden daarna allen met Paul en Freddy vereeuwigd op de foto.

Paul riep ook de aanwezige leden van zijn toenmalig zeskoppig praesidium naar voren, namelijk Erik Tamborijn, Roger Leyssens en Luk Pieters. Pierre Tack kon er jammer genoeg niet bij zijn en voormalig vice-praeses Benny Clerinckx is ons inmiddels helaas overleden. Paul herinnerde aan de in 1978 voor het eerst groots opgezette kiescampagne met een

aantal opmerkelijke ‘stunts’ zoals ‘een ontvoering gevolgd door een blijde intrede in het handelskot’. De Ekonomika-kiescampagne zou in latere jaren verder uitgroeien tot een klassieker onder de kiescampagnes der studenten. De Ekonomika-kiesweek, die telkens net na de Paasvakantie plaatsvindt, is inderdaad een begrip in Leuven geworden (zie ook p. 46).

Paul Geyssens huldigde ook het organisatiecomité van deze seniorenlunch, in het bijzonder Leen Clijsters, Josette Leenders en Nadine Van Rensbergen. Ook Hettie de Kruijf, die het Ekonomika-secretariaat verzorgt, werd terecht in deze hulde betrokken. Het typeert Paul Geyssens: binnen Ekonomika is hij altijd een team-speler geweest, destijds als praeses en nu bij deze jubileumviering.

Na de gezellige ontvangstreceptie volgde een uiterst verfrijnd diner. Tussen het voorgerecht en het hoofdgerecht nam decaan professor **Wilfried Lemahieu** het woord.

Het was de laatste keer dat hij in die hoedanigheid het woord nam vermits in de zomer zijn tweede mandaat van 4 jaar als decaan ten einde komt. Hij wordt opgevolgd door prof. Sophie De Winne. De toespraak van decaan Lemahieu was, zoals steeds, zeer inspirerend. U kan deze integraal lezen elders in deze ECONnect.

Ook de aanwezige studentenpraeses **Dries Froidmont** (inmiddels opgevolgd door **Dries Callewaert**) kreeg van voorzitter Freddy Nurski het woord. Het is duidelijk dat Ekonomika-studenten nog steeds groeit en bloeit. En niet alleen in Leuven, maar ook op de drie andere campussen die behoren tot de faculteit FEB nl. in Antwerpen, Brussel en Kortrijk. De praeses nodigde trouwens iedereen uit om na de seniorenlunch een kijkje te komen nemen in de nieuwe locatie van de fakbar Dulci van Ekonomika die nu gevestigd is in de Muntstraat in Leuven (voor sommigen die het nog weten: waar vroeger ‘de Samambaia’ was). Freddy kondigde een gratis vat aan! ►

Ook **Ludovic Deprez**, voorzitter van Ekonomika Alumni, nam het woord. Hij wees erop dat Ekonomika Alumni een goed uitgebouwde vereniging is, met niet alleen een centrale werking aangestuurd vanuit Leuven, maar ook een decentrale werking in elk van de vijf Vlaamse provincies en in Brussel. Daarnaast zijn er ook vakgroepen actief zoals bv. Productie & Logistiek (P&L). Tot slot is er ook een werking in functie van de leeftijd: zo zijn er de Young Alumni waarvoor vooral Righard Bruyns de werking animeert, en de Ekonomika-senioren waarvan Freddy Nurski het voorzitterschap waarneemt. In totaal organiseert Ekonomika Alumni met al die deelverenigingen zo'n 35 activiteiten per jaar.

Na het hoofdgerecht introduceerde Freddy Nurski **Fa Quix** als gastspreker. Die is zelf 'gouden alumnus'. Fa bracht het thema '*De jaren '70: worst of times, best of times*' tot leven aan de hand van een aantal feiten en anekdotes van de jaren zeventig toen hij en de jubilarissen aan de Faculteit Economie en Bedrijfswetenschappen studeerden. Maar hij trok ook een aantal parallellen tussen toen en nu, in ware 'conférence'-stijl. Alle aanwezigen waren in de ban van het ludieke én serieuze verhaal van Fa (zie kadertekst).

Traditioneel wordt de seniorenlunch van Ekonomika afgesloten met een cantus. Ook daarin toonde Paul Geyssens dat hij dat in al die jaren niet verleerd is. De cantus werd omstreeks 16 uur afgerond met eerst de Vlaamse Leeuw en tenslotte de woorden van voorzitter Freddy Nurski: 'Cantus ex, Dulci in!' ◀

DE JAREN '70: WORST OF TIMES, BEST OF TIMES?

De gelegenheidstoespraak op de jaarlijkse seniorenlunch van 25 april 2025 werd deze keer gegeven door **Fa Quix**, één van de 55 'gouden jubilarissen' (50 jaar geleden met de studies begonnen). Zijn rede kreeg als titel '*De Jaren '70: worst of times, best of times?*' Maar een antwoord daarop kregen de toehoorders in feite niet.

Fa borstelde wél een ruwe schets van de afgelopen 50 jaar met veel aandacht voor de jaren '70, zijn studententijd, doorspekt met anekdotes en overwegingen van hoofdzakelijk economische aard. Het waren jaren met grote uitdagingen (bv. de twee oliecrisisen, de industriële terugval, hoge werkloosheid, de ontsporing van de overheidsfinanciën, de herstelmaatregelen, de taalperikelen in de politiek, enz.).

En toch, en toch: zowat iedere afgestudeerde vond vrij snel een gepaste job – wat ook iets zegt over de kwaliteit van de opleiding aan de Faculteit Economie en Bedrijfswetenschappen. Maar het bewijst ook onze veerkracht, aldus Fa Quix. Veerkracht die ook getoond werd door de politiek in de jaren '80 en '90 (regeringen Martens en Dehaene) die ons uiteindelijk in de euro hebben geloodst waardoor onze bedrijven ten volle van de voordelen van de Interne Markt konden en kunnen genieten.

Maar, zo waarschuwde Fa, die opgebouwde welvaart is géén erfgoed, want die welvaart is nooit definitief verworven. Daar moet voor gewerkt worden, elke dag. En dat kunnen de bedrijven niet alleen. De overheden dienen daarbij te reageren, met gepaste maatregelen die de economie ondersteunen, en niet tegenwerken. Hij heeft echter de indruk dat er nu minder gepast gereageerd wordt dan vroeger. Zie maar wat de nieuwe Amerikaanse president allemaal verzint...

Maar we moeten blijven inzetten op onze veerkracht, maar ook op vrijhandel, en op diplomatie en psychologie, om het tij te keren. De economen zijn goed geplaatst om daar hun steentje toe bij te dragen, aldus Fa Quix.

De integrale toespraak van Fa Quix is te lezen in de online editie van ECONnect via de QR-code.

Afscheidnemend decaan Wilfried Lemahieu

“Samenwerking met de studenten- en alumniëring behoorde tot de aangenaamste aspecten van mijn decaanschap”

FA QUIX

► Zoals de traditie het wil, geeft ook de decaan van de Faculteit Economie en Bedrijfswetenschappen een toespraak op het jaarlijkse seniorenfeest van **Ekonomika Alumni**. Voor decaan Wilfried Lemahieu was het voor de laatste maal vermits hij er na acht jaar het maximum van twee mandaten heeft opzitten. Namens de faculteit heette hij de talrijk opgekomen senioren (ruim 130) van harte welkom op 25 april 2025 in de Leuvense Faculty Club.

DECAAN WILFRIED LEMAHIEU: “De verleiding is dus groot om dit forum te gebruiken voor een nostalgische terugblik, maar anderzijds: de toekomst lacht ons toe. Een nieuwe decaan is al verkozen (*nvdr: Sophie De Winne*), waar ik het volste vertrouwen in heb, en er is een nieuwe ploeg van vice-decanen binnen de faculteit samengesteld, en een nieuwe rector met een nieuwe beleidsploeg. Geen tijd dus om terug te kijken; laat ons vooruitkijken, weliswaar met in het achterhoofd wat we geleerd hebben in de voorbije acht jaar. Mijn speech zie ik daarom graag als een wenslijst, zeg maar een soort van nieuwjaarsbrief, met mijn hoop en wensen voor de nieuwe bestuursploegen op facultair en zeker ook op universiteitsniveau. Kortom: het is niet helemaal de juiste tijd van het jaar, maar als vijgen na Pasen mogen, dan ook een nieuwjaarsbrief na Pasen. Zodus: hierbij de nieuwjaarsbrief van uw kapoentje Wilfried, te Leuven, 25 april 2025.” Wilfried Lemahieu had een wenslijst van vijf punten meegebracht.

VASTHOUDEN AAN ONZE WAARDEN

“Ten eerste: we bestaan als universiteit intussen al 600 jaar. Laten we ons dus in het publieke debat niet in een hoekje laten drummen door de waan van de dag, of door externe druk. Laten we vertrekken vanuit onze eigen waarden, zonder koppig of eigengereid te zijn, maar wel standvastig opkomen voor waar we in geloven en waar we voor staan. Ook al maakt dat ons op korte termijn het leven misschien niet altijd makkelijker. Maar dat hoeft ook niet: we houden het tenslotte al 600 jaar vol; we kunnen tegen een stootje. En dit is natuurlijk een hot topic: zie de druk die Harvard University momenteel ervaart, en hopelijk blijft weerstaan. Die druk kan trouwens ook bij ons zowel van de linker- als van de rechterzijde komen.

Laten we vooral het hoofd koel houden, bij de feiten blijven en ver weg van polarisering de nuance blijven opzoeken. En ook: laten we blijven zoeken naar *common ground*, zelfs tegenover partijen met redelijk extreme standpunten: waarom doen ze wat ze doen en op welke punten kunnen we het wél eens zijn?”

GEDRAGEN BESLUITVORMING

WILFRIED LEMAHIEU: “Bij de manier waarop we onze universiteit besturen en beslissingen nemen, moeten we zoeken naar gedragenheid en common ground. Met een gedragen, maar toch daadkrachtige besluitvorming. Dat hebben we de voorbije jaren proberen te doen binnen de faculteit, wat niet makkelijk is in een organisatie met vier campussen, ongeveer 1000 personeelsleden, 10.000 studenten en wellicht ongeveer evenveel opinies. De universiteit als geheel is natuurlijk nog vele malen groter en complexer, maar ik denk dat we ook daar dat evenwicht moeten blijven opzoeken tussen doortastend blijven, maar toch ook de input van alle categorieën van stakeholders meenemen. Dat betekent niet dat we ieders opinie kunnen honoreren, maar het blijft wel belangrijk om voldoende brede input mee te nemen om alle facetten en consequenties van een beslissing helder te krijgen.

En als we het dan toch over complexiteit hebben: ik denk dat we ook binnen Europa moeten nadenken over hoe we kunnen streven naar een gezond evenwicht tussen doortastende besluitvorming en gedragenheid, ook al zijn er heel uiteenlopende meningen en strekkingen. Ik denk dat de sleutel tot veel mondiale problemen, of toch hoe we daar binnen ons continent het hoofd aan bieden, net op Europees niveau zal liggen in de komende jaren.”

KEUZES MAKEN BIJ SCHAARSE MIDDELEN

“Een derde punt is de werkdruk binnen onze universiteit. We maken ons terecht zorgen over slinkende middelen vanuit de overheid, en we moeten blijven bewaken dat we de gepaste middelen krijgen om onze maatschappelijke rol op gebied van onderwijs, onderzoek en dienstverlening met dezelfde hoge kwaliteit te kunnen blijven waarmaken. En natuurlijk: met voldoende academische vrijheid.

▲ WILFRIED LEMAHIEU

Maar tegelijk: mijn vrouw staat in de lagere school en daar krijgen de kinderen bij hun taken vaak zowel een aantal 'moetjes' als een aantal 'magjes' mee. We moeten ook als universiteit dat onderscheid blijven maken, zeker in een periode van krimpende middelen. En we zijn in veel zaken goed, maar waar we niet goed in zijn is in iets afschaffen of een initiatief stopzetten. En toch, als we willen blijven innoveren, en willen zorgen dat nieuwe waardevolle initiatieven ook voldoende van onze schaarse middelen krijgen, dan moeten we af en toe ook eens durven om iets níet te doen, of niet meer te doen. Niet met de botte bijl, maar met transparante argumenten en ook daar strevend naar gedragenheid."

ONDERWIJSMODEL HERIJKEN

WILFRIED LEMAHIEU: "Een vierde punt, is ons onderwijsmodel. Tijdens covid hebben we een *quantum leap* genomen in het introduceren van nieuwe, online technologie in ons onderwijs. Alleen twee nadelen: online was toen noodgedwongen een substituuat voor *on campus*, eerder dan een complement, én elke docent heeft ietwat op eigen houtje een doceermodel voor zijn of haar vakken ontwikkeld. Er was weinig coördinatie over vakken en programma's heen, ah ja, want we moesten allemaal in ons kot blijven. We hebben ondertussen wel stappen vooruit gezet, maar die twee uitdagingen blijven: zorgen dat technologie en online-werkvormen in functie staan van ons *on campus*-onderwijs, en het versterken eerder dan het te vervangen.

Want wat de covid-periode ons ook geleerd heeft is hoe belangrijk sociale contacten op de campus zijn, zowel voor het geestelijke welzijn van onze studenten als voor het leerproces zelf. En toch krijgen we sommigen met geen stokken terug naar de campus. En ten tweede: het zinvol inzetten van onderwijstechnologie vraagt visie en coördinatie op niveau van opleidingen, en niet van individuele vakken.

En dan kan technologie inderdaad een belangrijke rol spelen: omgaan met beperkingen of leerstoornissen, inclusie verhogen door toe te laten dat leerstof tijdsafhankelijk en op eigen tempo verwerkt wordt, plaatsafhankelijkheid ondersteunen – wat dan weer mooi meegenomen is voor een faculteit met meerdere campussen – en ook, laten we daar niet flauw over doen, een stukje *customer intimacy* voorzien in opleidingen die gezegend zijn met zeer grote studentenaantallen, zoals aan onze faculteit.

WONINGKRAPTE

Maar laten we ook verder in de toekomst kijken: er is de krapte op de kotenmarkt, een deel van de studenten is mede om die reden minder en minder bereid om op kot te gaan, en misschien zullen diegenen die nog wel op kot gaan dat niet meer per se in het centrum van Leuven of Brussel kunnen doen. Zeker voor de KU Leuven die bij uitstek altijd geteerd heeft op kotstudenten betekent het dat we in ons onderwijsmodel moeten nadenken hoe we met ruimte en tijd omgaan, waarbij digitalisering een stukje kan helpen om ruimte- en tijdsafhankelijk te werken, maar zonder dat het sociale aspect van on-campus onderwijs in het gedrang wordt gebracht. Net daarvoor moet je op niveau van de hele opleiding nadenken: op welke momenten willen we onze studenten op de campus hebben, en wat willen we daar bieden als meerwaarde dat we niet online kunnen bieden? En voor welke doeleinden is online wél de meest efficiënte oplossing? Daar zit niet enkel een didactisch aspect aan, maar ook een belangrijke plannings- en organisatorische component."

ARTIFICIËLE INTELLIGENTIE

WILFRIED LEMAHIEU: "En als we het toch over digitale technologie hebben, dan kunnen we natuurlijk ook niet om ChatGPT en AI in het algemeen heen: hoe kunnen we onze studenten helpen om deze te gebruiken als nuttige instrumenten in hun leerproces, en niet als substituuat voor zélf nadenken? En tegelijk, welke *skills* moeten we onze studenten bijbrengen om straks als ze afgestudeerd zijn succesvol te zijn in de nieuwe wereldorde die zich stilaan ontvouwt, ►

en waar zowel geopolitieke ontwikkelingen als technische evoluties een sterke impact zullen hebben op onze jobs en de skills en expertise die we in Europa nodig hebben om voor onszelf te zorgen, en misschien zelfs ons te verdedigen waar nodig?"

SAMENWERKING MET STUDENTEN EN ALUMNI

WILFRIED LEMAHIEU: "Geef ruimte aan studenten en alumni om de universiteit mee vorm te geven. Betrek hen! Eigenlijk omwille van alle voorgaande punten. En ook ietwat zelfzuchtig. Ik heb het al vaker gezegd: als ik onze faculteit vergelijk met veel internationale business schools, dan doen we het vaak beter dan hen ondanks dat we over veel minder middelen beschikken, want onze studenten en alumni nemen heel wat taken op zich die bij andere instellingen door het personeel gebeuren. Denk aan *onboarding* van studenten, het *on-campus*-leven, sociale contacten en welzijn, praktijkervaring, case competitions, jobbeurzen, voorbereiding op de arbeidsmarkt, netwerking, levenslang leren, een eigen tijdschrift ECONnect ...

Ik heb al vaak gezegd dat de samenwerking met de studenten- en alumnikring tot de meest aangename aspecten van mijn job als decaan behoort, maar ik ben ervan overtuigd dat het ook tot de meest nuttige behoort. *Utile et dulci*, zoals ze bij Ekonomika zeggen.

Toegegeven, daarmee heb ik toch ook een beetje teruggekeken. Ik zal het missen, ik zal jullie missen, maar ik ben niet weg natuurlijk. Ik ga me de komende jaren opnieuw toeleggen, en om te beginnen inwerken, in mijn onderwijs en onderzoek. Eén van mijn eigen onderzoektopics is AI, dus er is wel wat gebeurd de laatste jaren en ik heb wel wat in te halen. Maar ook: hopelijk heb ik in de komende jaren meer tijd om eens gewoon een event van Ekonomika Alumni bij te wonen als alumnus, en niet als decaan. Dus ik zou zeggen, tot ziens, maar eerst en vooral: smakelijk!" ◀

Working at EY is a way of life: la vie en jaune

Steep learning curve

You get **challenges**, a **clear career path** and **personal training** and **coaching**.

People first

We care about your **personal growth**, **wellbeing** and **balance**.

Personal leadership

Feel the **trust**, **support** and **inspiration** from the entire organisation.

eycareers.be

Vlaams-Brabant

Bezoek aan de Plantentuin in Meise

RIA CLAESSENS

► Op zaterdag 24 mei werd Ekonomika Alumni hartelijk ontvangen in de Plantentuin Meise voor een exclusief bezoek achter de schermen. CEO Steven Dessein verwelkomde de groep in de charmante setting van de Oude Hoeve en gaf een boeiende introductie over de geschiedenis en werking van de Plantentuin. Dit event was bijzonder, aangezien de Plantentuin normaal gezien geen bezoeken achter de schermen organiseert. De interesse was dan ook groot: met 65 deelnemers was het event snel volledig volzet.

EEN LEVEND INSTITUUT MET EEUWEN ERVARING

De geschiedenis van de Plantentuin Meise gaat terug tot 1797, waarmee de instelling ouder is dan het Koninkrijk België. Na verschillende verhuisbewegingen vestigde de tuin zich midden 20ste eeuw op het 92 hectare grote Domein van Bouchout in Meise. Dat domein omvat een indrukwekkend patrimonium, waaronder het middel-eeuwse Kasteel van Bouchout, de Balatkas (een van de oudste serres van het land), en de recent gerenoveerde tuinen en infrastructuur.

Sinds 2014 maakt de Plantentuin officieel deel uit van de Vlaamse overheid onder de naam 'Agentschap Plantentuin Meise'. Vandaag werken er zo'n 190 mensen, verspreid over diverse afdelingen. De kern van de instelling wordt gevormd door een unieke wetenschappelijke collectie met o.a. een herbarium (4 miljoen stuks), een bibliotheek, een zadenbank, een kunstcollectie en uitgebreide levende plantencollecties. Vorig jaar ontving de Plantentuin 250.000 bezoekers.

WETENSCHAPPELIJK ONDERZOEK

Na de introductie door CEO Steven Dessein – doctor in de plantenbiologie en alumnus van de KU Leuven – werd

de groep opgedeeld in drie kleinere groepen, elk onder begeleiding van een ervaren gids. Tijdens de rondleiding kregen we een unieke blik achter de schermen en ontdekten we meer over het wetenschappelijk onderzoek, de internationale samenwerking en de evolutie van conserveringstechnieken. Waar vroeger stoffen zoals kwik en formol werden gebruikt, maakten die inmiddels plaats voor veiligere alternatieven.

Een bijzonder moment was het bezichtigen van enkele uitzonderlijk waardevolle werken uit de bibliotheek. Zo mochten we niet alleen het beroemde kruidenboek van Rembert Dodoens uit 1554 inkijken, een uniek stuk botanisch erfgoed, maar kregen we ook de kans om Les Roses van Pierre-Joseph Redouté van dichtbij te bewonderen.

Het Redouté-rozenboek is niet alleen wetenschappelijk bijzonder, maar ook historisch intrigerend. Tijdens de Napoleontische veldslagen liet keizer Napoleon Bonaparte rozen zoeken in veroverde gebieden voor zijn eerste vrouw, Joséphine de Beauharnais, een fervent liefhebster van bloemen en botanica. Haar collectie op het domein van Malmaison vormde mee de basis voor Redoutés beroemde illustraties. De rozenzoektocht was tegelijk een

blijk van liefde én een culturele missie – een voorbeeld van hoe botaniek en geschiedenis vaak verweven zijn.

PLANTENDIVERSITEIT UIT DE HELE WERELD

De Plantentuin Meise is niet enkel een oase van groen, maar ook een wereldspeler in botanisch onderzoek. De wetenschappers brengen plantendiversiteit wereldwijd in kaart, van Antarctica tot de regenwouden van Congo. Een correcte determinatie van soorten vormt de basis voor verder onderzoek naar biodiversiteit, klimaatimpact en mogelijke toepassingen voor mens en milieu.

De rol van de Plantentuin als wetenschappelijke instelling werd verder geïllustreerd aan de hand van diverse onderzoeksprojecten. Er wordt samengewerkt met de KU Leuven aan het behoud van de bananenplant die bedreigd wordt door ziektes. Door nieuwe variëteiten te ontwikkelen tracht men de toekomst van deze belangrijke voedselbron te verzekeren. Ook koffieplanten vormen een belangrijk onderzoeks domein gezien hun economische en ecologische waarde. De zadenbank en de uitwisseling van plantmateriaal voor DNA-analyse spelen daarbij een cruciale rol.

De inspirerende namiddag werd in stijl afgesloten met een gezellige drink in de Orangerie. Steven Dessein kreeg dankbetuigingen voor zijn warme ontvangst en zijn deskundige toelichting.

Interview

Oud-decaan en voormalig vice-rector Filip Abraham is sinds eind 2024 met emeritaat: een terug- én vooruitblik

FA QUIX EN FREDDY NURSKI

► Wat waren voor u de hoogtepunten van uw academische loopbaan?

FILIP ABRAHAM: Als hoogleraar ben ik onvermijdelijk een theoretisch academicus. Maar ik ben niettemin toch nogal praktisch ingesteld. Daarom zie ik mijn vier jaar als decaan van de faculteit FEB en daarna mijn acht jaar als vice-rector Humane Wetenschappen van KU Leuven zowat als de hoogtepunten. Ik meen dat ik zowel in de faculteit als in de groep Humane Wetenschappen heel wat dingen heb kunnen verwezenlijken, samen met andere mensen natuurlijk. Dat heeft mij voldoening gegeven: impact hebben. Een tweede punt is dat ik met veel met mensen heb kunnen en mogen samenwerken, waarvan er heel wat vrienden geworden zijn. Dat menselijke aspect vind ik erg aangenaam én belangrijk.

Wat zijn dan volgens u uw grote verwezenlijkingen als decaan?

Ik ga er drie geven. Ik ben decaan geworden toen de faculteit eigenlijk door een moeilijke periode ging. Ik heb dat samen met mijn collega's in vier jaar tijd kunnen stabiliseren. Ten tweede was het mijn idee om van twee departementen over te gaan naar vijf. Deze ingreep naar vijf departementen heeft de rivaliteit weggenomen en heeft de sfeer in de faculteit sterk verbeterd. De mensen die mij daar het meest bij geholpen hebben zijn prof Mark Lambrecht (TEW) en prof Patrick Van Caeyseele (EW) die toen de twee departements-voorzitters waren.

Daarnaast lig ik mee aan de oorsprong van het concept van een geïntegreerde faculteit. Waarbij de opleidingen van de hogescholen, in dit geval Antwerpen en Brussel, (Thomas More en EHSAL), ingedaald zijn in de Faculteit Economie en Bedrijfswetenschappen (FEB) van de KU Leuven. Daar was verzet tegen, zowel binnen de faculteit als aan de top van de universiteit. Men wilde bv. een aparte faculteit voor handelswetenschappen, zoals bij de ingenieurs, met de burgerlijk versus de industrieel ingenieurs.

Maar dat vond ik geen goed idee omdat de opleiding handelswetenschappen dicht aansluit bij de kern van het onderwijs in onze faculteit. Na de nodige strubbelingen is mijn visie uiteindelijk gevolgd en werd het concept van geïntegreerde faculteit aanvaard. Uiteraard moest dit model in de praktijk worden gerealiseerd. Dat is de verdienste geweest van mijn opvolgers als decanen Joep Konings, Luc Sels en Wilfried Lemahieu.

Dat betekent dat we nu een enorme grote faculteit FEB hebben?

Dat betekent inderdaad dat we nu een volledig geïntegreerde economische faculteit hebben met 10.500 studenten. Ja, even groot als de Faculteit Geneeskunde. Toen ik begon als decaan waren er dat ongeveer 3500.

We zijn nu zo'n 15 jaar verder en ik mag zeggen dat die integratie gelukt is. Een voorbeeld hiervan is dat de net verkozen decaan haar loopbaan op de Antwerpse campus begonnen is (*nvdr*: Sophie De Winne). Is dit allemaal mijn verdienste? Neen, maar ik heb wel een belangrijke bijdrage geleverd.

Hoe is die economische opleiding in al die jaren veranderd?

Dat is iets waar ik zelf moeilijk veel over kan zeggen. Omdat ik eigenlijk niet meer heel actief ben geweest in de faculteit sinds ik in 2013 teruggekomen ben na mijn mandaat als vice-rector. Wat ik wel merk is dat de opleidingen nu sterk gestroomlijnd zijn: gelijke kwaliteit en examens over de campussen heen, duidelijke profielen per opleiding zoals TEW, handelsingenieur, handelswetenschappen, economische wetenschappen.

Welke uitdagingen ziet u voor de toekomst van de Europese Unie en hoe kunnen die worden aangepakt?

Dat is natuurlijk een heel ruime vraag, en best wel moeilijk.

▲ FILIP ABRAHAM

Kijken we naar de situatie van vandaag, dan wordt Europa uit verband gespeeld door de andere grote blokken in de wereld. Europa moet eigenlijk een stap vooruit kunnen zetten. Dat wil zeggen: meer eengemaakte beslissingen kunnen nemen zonder unanimiteit. Diversiteit is oké maar die diversiteit moet er zijn binnen de eenheid, waarbij die eenheid nog versterkt wordt. Individuele

Europese landen spelen op wereldniveau niet meer mee en dus moeten we inzetten op een versterkt Europa.

Ten tweede moet Europa durven geld uit te geven wanneer het nodig is en waarover er altijd een grote discussie is tussen Noord en Zuid in Europa: geld uitgeven zoals bij de pandemie om die effectief en efficiënt te kunnen bestrijden. En dus ook geld inzamelen op de markt onder de Europese vlag.

En drie, de Europese Defensie-Unie uitbouwen, zo snel mogelijk, om geopolitiek relevant te blijven.

Welke uitdagingen ziet u op economisch vlak in Europa?

Als je naar het Draghi-rapport kijkt, moeten we onze achterstand inzake competitiviteit in een aantal belangrijke sectoren wegwerken. Bovendien moeten we ervoor zorgen dat sectoren die van strategisch belang zijn niet worden weggevaagd, zoals de farmaceutische en de auto-industrie, en potentiële groeisectoren. En ook zeer belangrijk: we moeten de interne markt verdiepen zodat het een echte, geïntegreerde markt wordt voor onze bedrijven. We zijn zogezegd een eengemaakte markt, maar als je iets verder kijkt, zie je dat dat nog niet het geval is.

Er is bijvoorbeeld nog geen geïntegreerde kapitaalmarkt met als gevolg dat grote bedrijven naar de Verenigde Staten moeten trekken om voldoende geld te vinden voor hun expansie, en dat is een gemiste kans.

Hoe ziet u de uitdagingen voor de huidige generatie economen?

Ik denk dat economen nog altijd vrij gemakkelijk aan werk geraken. Maar zij zullen in een wereld leven die waarschijnlijk niet zo stabiel is als diegene waarin wij opgroeiden. Niet dat die van ons zo stabiel was, maar in vergelijking met waar we nu in zitten is dit toch van een andere orde. Jonge economen moeten ook van het begin af aan 'knokken' en krijgen weinig 'speeltijd'. En ja, ze zijn ook nooit zeker dat hun job zal blijven bestaan. Zo'n carrière zoals ik gehad heb – beginnen en eindigen in hetzelfde bedrijf of organisatie – zal nog voor weinigen weggelegd zijn.

Het probleem is niet dat jonge economen niet kennen wat ze moeten kennen. Integendeel. Ze kennen eigenlijk meer dan wij destijds. Maar de wereld verandert snel. Vandaar ook het belang van levenslang leren, het bijblijven, zodat men eigenlijk in nieuwe situaties toch mee kan. Levenslang leren wordt essentieel om zich aan te passen aan een snel veranderende wereld.

Kan u iets vertellen over uw ervaring met het adviseren van bedrijven of publieke instellingen?

Hoe kom je in contact met bedrijven en publieke instellingen? Met publieke instellingen gebeurt dat meestal via projecten of onderzoek. Of tenzij je zelf in de politiek of in een politiek kabinet stapt, maar daar heb ik geen ervaring mee.

Ik heb een uitgebreide ervaring als bestuurder in de financiële sector, het hoger onderwijs, maar ook in andere instellingen zoals Museum M, het bestuurscomité van UZ Gasthuisberg en Leuven Research & Development.

Wat verwacht men van een econoom in een raad van bestuur? Economische expertise, cijfermatige analyses en het vermogen om scenario's te ontwikkelen. Als je bv. in de raad van bestuur in de financiële sector zit, moet je genoeg wiskundig en financieel sterk zijn om een nuttige bijdrage te kunnen leveren.

Wat je ook hebt als je ervaring opbouwt in een aantal raden van bestuur, is dat je na een tijdje een interessante toegevoegde waarde hebt door de ervaring in verschillende sectoren. Die kruisbestuiving is heel waardevol.

Laatste vraag: wat zijn uw plannen en ambities nu u emeritus bent?

Niets revolutionairs. Ik doe een aantal dingen voort waar ik mee bezig was. Maar wel anders: ik wil van mijn loopbaan een stapbaan maken. Ik wil nog wel wat dingen blijven doen, maar ik wil ook graag luisteren naar wat experts in uiteenlopende vakgebieden te vertellen hebben. Ik wil op de hoogte blijven van wat er gebeurt in de wereld, en niet alleen op economisch vlak.

Uiteraard wil ik actief blijven in mijn eigen vakgebied, internationale economie en Europese Integratie. Tot slot wil ik voldoende tijd maken voor mijn familie, mijn twee kleinkinderen en mijn vrienden.

Ah ja, en ik sport nog altijd. Ik tennis twee of drie keer per week. Met voetbal ben ik gestopt op mijn 53e. En in het skiën ben ik wel wat voorzichtiger geworden, maar als je elk jaar blijft skiën dan zit je toch in die flow. Er zijn nu ook langere momenten van apres-ski waar ik van geniet. Maar zet nu niet als titel 'De apres-ski heeft mijn pensioen gered'! ◀

Boekonomika

De metamorfose van Leuven - de Leuvense memoires van Louis Tobback

FA QUIX

► **De Metamorfose van Leuven. De Leuvense memoires van Louis Tobback*** is de neerslag van meer dan vijftig uur aan gesprekken die auteur Gunter Hauspie voerde met Louis Tobback. In Leuven was Tobback 24 jaar burgemeester (1995-2018), en voordien al eens zes jaar eerste schepen. Het boek beslaat bijna een eeuw Leuvense geschiedenis. Tobback vertelt vrank en vrij hoe Leuven in de loop van die periode transformeerde van een oude industriestad tot een van de meest innovatieve kennissteden van Europa.

Het boek begint aan de vooravond van de Tweede Wereldoorlog. Op 3 mei 1938 wordt Louis Tobback in de Leuvense volkswijk Sint-Jacob geboren. Leuven is op dat moment een nijvere arbeidersstad met veel brouwerijen en een spoorwegindustrie. Na de oorlog wordt de industrie niet meer in dezelfde mate heropgebouwd. Het duurt decennia voor de stad haar nieuwe roeping vindt. Uiteindelijk zal Leuven na 2000 steeds nadrukkelijker op de voorgrond treden als innovatieve kennisstad.

Vriend en vijand zijn het er over eens dat het aandeel van Louis Tobback in die metamorfose van Leuven buitengewoon groot is. "Mensen die twintig jaar of langer niet in Leuven geweest zijn en met de trein toekomen vertellen mij dat ze dachten dat ze in het verkeerde station waren afgestapt, zó hard blijkt de stad veranderd te zijn", glundert Louis Tobback.

BRUSSEL HEEFT DE HEFBOMEN

Dit boek biedt een unieke inblik in het groeiproces van een stad aan de hand van de memoires van een bevoorrechte getuige. Toch zegt Louis Tobback dat hij in Brussel, als minister en partijvoorzitter,

veel meer voor Leuven gedaan heeft gekregen dan als burgemeester zelf. Want in 'Brussel' zitten de hefbomen om projecten in een stad gefinancierd te krijgen: "Je moet cumuleren om wérkelijk te kunnen besturen in dit land. Dat is zo pervers als het maar kan zijn, maar dat is nu eenmaal zo."

In tien hoofdstukken – elk hoofdstuk staat voor een decennium – legt Louis Tobback uit hoe Leuven stappen vooruit heeft gezet, maar ook periodes van stilstand heeft gekend. Niemand is immers beter bekend met het reilen en zeilen in deze stad, voor én achter de schermen. "Nadat ik 1995 burgemeester werd, begonnen we Leuven opnieuw een gezicht te geven", zo liet hij noteren. Dat het soms veel tijd en energie vergt om iets te verwezenlijken, moet je aan Louis Tobback niet zeggen: "Toen ik in 1995 burgemeester werd, was mijn eerste zorg het afbreken van het Sint-Pietersziekenhuis in het centrum van de stad. Het was ook mijn laatste verwezenlijking vóór ik in 2018 vertrok."

Het boek gaat daarbij niet zomaar over het ophalen van herinneringen of losse anekdotes. Tobback gebruikt zijn herinneringen als bouwstenen voor een masterclass (lokale) politiek.

Dat zorgt voor 320 bladzijden aan verhelderende verhalen en verrassende onthullingen.

STAD LEUVEN EN DE KU LEUVEN

Louis Tobback blijft daarbij niet blind voor de uitdagingen die met deze gedaanteverandering van de stad gepaard gaan. Leuven en haar kennisinstellingen hebben ruimte nodig om te kunnen blijven groeien. De relatie tussen de stad Leuven en de universiteit KU Leuven is altijd intens geweest. Louis Tobback was zich daar steeds erg van bewust: "Mijn uitgangspunt was: als de universiteit floreert, floreert de stad. Punt." Maar een verdere uitbreiding van de universiteit zal om ruimtelijke redenen niet evident zijn. "Op een dag gaat de universiteit een nieuwe campus willen bouwen. Die ruimte hebben we niet meer binnen de grenzen van Leuven. Dat is gevaarlijk."

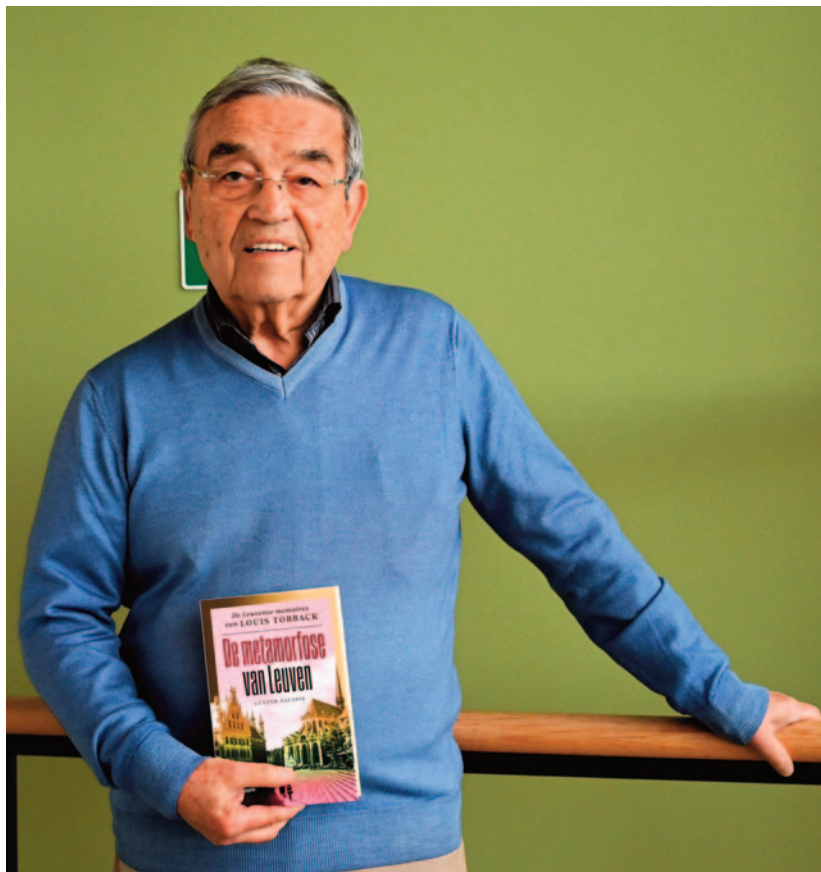
Over het Vlaamse beleid is Tobback niet lovend: "De metamorfose van Leuven kwam er niet dankzij maar ondanks de manier waarop er in Vlaanderen bestuurd wordt." En er ligt hem nog iets anders op de maag, de gemeentefusies van 1976: "De fusie van 1976 heeft de stad afgesneden van haar residentiële zones. Administratief, fiscaal en financieel staan die buiten de stad. Dat is een schande. Het uitblijven van een grote gemeentelijke fusie wordt voor Leuven hét ernstige probleem van de toekomst."

Hij blijft hopen dat er nog een grote fusie komt, ooit: "De fusie van voetbalclub OHL (Oud-Heverlee-Leuven) is een voorafspiegeling van wat een gemeentelijke fusie zou kunnen betekenen. Je kunt doorgroeien naar een hoger niveau."

BETAALBAAR WONEN

Als socialist is Louis Tobback zeker gevoelig voor de sociale dimensie in die hele stadsmetamorfose. De stad moet erop toezien dat sommige bevolkingsgroepen niet uit de boot vallen. Leuven is nu zó aantrekkelijk geworden dat ze de duurste centrumstad van Vlaanderen is geworden. Is wonen in Leuven nog betaalbaar voor de gewone Leuvenaars? Tobback is zich daarvan bewust en zegt: "Te veel mensen zijn bereid om te veel te betalen voor een woning in de stad."

Nu, dat is nu eenmaal het resultaat van vraag en aanbod. De stad zou het aanbod moeten helpen vergroten, alhoewel het duidelijk is dat er in Leuven al véél gebouwd en verbouwd werd en wordt, kijk bv. naar de Vaartkom. Maar ook daar is 'betaalbaar wonen' een verre droom. Tobback: "Ik heb het probleem van betaalbaar wonen in de stad niet kunnen oplossen. Dat beseft ik. Ze mogen mij dat verwijten. Maar mijn geweten zit diep. Daar komen ze niet zo gemakkelijk bij." Voor de oplossing kijkt hij vooral naar de hogere bestuursniveaus om de nodige middelen en beslissingsmacht krijgen.

"Bij iedere gemeenteraadsverkiezing zegt iedere partij, ook de onze, dat betaalbare en sociale woningen hoog in hun programma staan. Terwijl ze zouden moeten zeggen dat zij de hefboomen daarvoor niet hebben! Wij kunnen dat niet! Het is het bestuursniveau Vlaanderen dat je moet aanspreken."

Het maakt Louis Tobback trots dat hij heeft bijgedragen aan de positieve ommekeer van 'zijn' stad Leuven. Maar hij maakt zich ook zorgen over de toekomst. Vooral de bestuurlijke *verrommeling* in Vlaanderen doen hem de toekomst eerder somber inzien. Zo is *De metamorfose van Leuven* ook het politieke testament van Louis Tobback voor de volgende generaties Leuvenaars. ◀

* DE METAMORFOSE VAN LEUVEN. DE LEUVENSE MEMOIRES VAN LOUIS TOBBACK.

Auteur: Gunter Hauspie,
Uitgever: Guppie,
ISBN 9 789464 989861,
320 pagina's, 27,50 EUR

Het boek is te koop in de boekhandel en via www.guppie.be

Auteur Gunter Hauspie is historicus, auteur en Leuenaar. In 2021 publiceerde hij *Leuven Wielerstad*. In het wiel van het WK 2021. Hij publiceert en publiceerde over fietsen, wielrennen, reizen, geschiedenis en kunstgeschiedenis.

Ekonomika en PwC: broedplaatsen van talent en inspiratie

Wat hebben de PwC-campus in Diegem en de Faculteit Economie en Bedrijfswetenschappen in Leuven gemeenschappelijk?

Het zijn niet zomaar plekken waar ontwikkeling en leren centraal staan; ze zijn broedplaatsen van talent en inspiratie, met beiden een vleugje Ekonomika-magie. De dynamiek op de PwC-campus in Diegem weerspiegelt de bruisende sfeer die je bij Ekonomika in Leuven aantreft, mede dankzij de vele alumni van onze faculteit die daar werkzaam zijn.

Net zoals Ekonomika in Leuven zijn iconische Dulci heeft, beschikt de PwC-campus over zijn eigen ontmoetingsplek: de Hangout. Hier treffen we een diverse groep van jongere en oudere Ekonomika alumni aan: Eva, Maxime, Ruben, Griet, Ellen, William, Victoria, Arno, Fien, Fleur, Robbe, Louis en Gregory. Ze worden allemaal verenigd door de *Utile & Dulci*-mentaliteit.

Bij PwC ligt de nadruk misschien iets meer op het "Utile"-gedeelte, maar het "Dulci"-aspect wordt zeker niet vergeten. Of het nu gaat om samenwerken met klanten of collega's, er wordt

gestreefd naar hoge kwaliteit in een aangename omgeving. En ja, er is ook ruimte voor de nodige ontspanning en ludieke activiteiten.

Neem **Fleur Van Pethegem**, die als Vice-Praeses Sport van het 92ste Ekonomika-werkingsjaar nu de theorieën toepast die ze tijdens haar studie leerde. In haar rol als *Associate* in het *Valuation & Modelling-team* bij PwC Deals ziet ze hoe deze inzichten daadwerkelijk in de praktijk werken. Voor Fleur draait het bij zowel Ekonomika als PwC om teamwerk: samen toewerken naar een doel en elkaars sterke punten benutten voor geweldige resultaten. Haar ervaringen bij Ekonomika hebben haar goed voorbereid op de grotere projecten en impactvolle rollen die ze nu bij PwC vervult.

Dan hebben we **William Rutten**, die 15 jaar geleden zijn rol als vice-praeses Ekobar van het 80ste werkingsjaar verruilde voor die van financiële auditor bij PwC. Vandaag is hij *Director bij PwC*. De "work hard"-mentaliteit die hij bij Ekonomika opdeed, blijft hem tot op de dag van vandaag bijstaan. Maar vergeet niet, zegt hij met een knipoog, "...en play hard." Aan de jongeren geeft hij de volgende tip: "Blijf jezelf, geloof in je eigen kunnen en neem de verantwoordelijkheid voor je eigen ontwikkeling."

Fien Stevens, ook een alumna van de faculteit en een actief Ekonomika-lid, loopt momenteel stage bij PwC. Tijdens haar studententijd leerde ze meer dan alleen de stof uit de aula's. Ze ontwikkelde academische vaardigheden zoals kritisch denken en wetenschappelijk schrijven, maar groeide ook persoonlijk door zelfstandig keuzes te maken en door te zetten bij tegenslagen. Bij Ekonomika leerde ze projectmatig werken, effectief samenwerken en het belang van een sterk netwerk—vaardigheden die nu onmisbaar zijn tijdens haar stage bij PwC. In consultancy draait het immers niet alleen om kennis, maar ook om flexibiliteit, structuur en het oplossen van complexe vraagstukken.

Maxime Eraly's ervaring als Vice-Praeses Financiën van het 93ste Ekonomika-werkingsjaar komt goed van pas in zijn huidige rol als *consultant Financial Risk & Treasury*. Hij ziet veel gelijkenissen tussen zijn tijd bij Ekonomika en zijn werk bij PwC. Naast het werk is er bij PwC een leuke groep collega's waarmee je nog op een studentikoze manier kunt afspreken. Omdat je begint met een grote groep jonge mensen, ervaar je een verlenging van het studentenleven in je werk en bouw je een sterk netwerk op.

Zo blijken de banden tussen Ekonomika en PwC sterker dan ooit, met alumni die de brug slaan tussen theorie en praktijk, en tussen werk en plezier. *Ut vivat, crescat, floreatque Ekonomika et PwC!* ◀

OVER PWC BELGIË

Bij PwC België ondersteunen we klanten om vertrouwen op te bouwen en zich heruit te vinden, zodat ze van complexe uitdagingen ook competitief voordeel halen. We zijn een technologiegerichte, door mensen gedragen netwerk met meer dan 2.500 medewerkers verspreid over kantoren in Brussel, Antwerpen, Gent, Luik en Hasselt. Door audit en assurance, belasting en juridisch advies, transacties en consultancy heen helpen we bij het opbouwen, versnellen en behouden van momentum. Lees meer over ons op www.pwc.com.

'PwC' verwijst naar het PwC-netwerk en/of een of meer firma's die er deel van uitmaken. Elke firma is een afzonderlijke juridische entiteit.

Limburg

Bezoek aan Belgian Cycling Factory en Bike Valley

FA QUIX

► Een dertigtal 'sportieve' economen kwamen op 21 mei 2025 opdagen voor een bezoek aan fietsenfabriek Belgian Cycling Factory in Beringen-Paal. In feite gaat het om het Belgische fietsenmerk Ridley Bikes dat ook het iconische merk Eddy Merckx in het bezit heeft. Maar het bedrijf van eigenaar Jochim Aerts heeft er veel meer van gemaakt dan een loutere productiesite. Er is een heus belevingscenter aan verbonden, waar ingezoomd wordt op zowel 'Performance' als op 'Experience'.

In het deel 'Performance' kunnen allerlei testen worden gedaan om de prestatie van renners en wielerveders te verbeteren. Zit je wel 'goed' op je fiets? Daarvoor is de bikefitting geschikt. Je kan er jouw 'ideale positie' op de fiets mee bepalen. Er wordt gemeten waar de belasting zich bevindt, de knieën, de heupen, de schouders ... "De bedoeling is om overbelasting op het lichaam te vermijden door een juiste zithouding, de plaatsing van het stuur, de keuze van het zadel ... " legde onze gids uit.

Of het gaat om een fiets voor het *racen* dan wel om te mountainbiken of te gravel fietsen speelt ook een rol bij het bepalen van de ideale positie op de fiets. Niet alleen profrenners maken er gebruik van maar ook tal van wielerveders. Zo'n bikefitting-sessie duurt ongeveer 1,5 uur en kost 250€. En met die gegevens kan je bv. naar je fietswinkel gaan om er een model 'op jouw maat' te bestellen.

WINDTUNNEL

Je kan er ook een inspanningstest doen via een *multiscan* model dat o.a. een cardioscore geeft: hoe zit het bv. met je bloedsomloop, je hart ... ? Maar ook info over de druk op je wervelkolom, enz. De risicofactoren worden bepaald én je krijgt er een plan van aanpak bij met 'tips & tricks' om iets aan je gezondheid te doen. Zo'n inspanningstest kost 75€.

"De bedoeling is dat mensen meer aan gezondheidspreventie gaan doen. Dat is niet alleen goed voor hun gezondheid zelf, maar ook voor de overheidskosten in de gezondheidszorg", meldde onze gids. "Sommige mutualiteiten bevelen dit nu reeds aan hun leden aan."

Maar het meest spectaculaire onderdeel van dit 'Performance'-verhaal was toch de windtunnel. Dat is een gesofisticeerd gesloten systeem van luchtverplaatsing. Die windtunnel simuleert 'de kopwind' in geijkte omstandigheden om vergelijkbare resultaten te kunnen bekomen.

Kernwoord hier is 'aerodynamica'. "De luchtweerstand is de belangrijkste weerstand die de wielerveders ondervinden. En aerodynamica maakt het verschil. In een tijdrit kan dit bijvoorbeeld gemakkelijk tot 10% verschil geven voor een zelfde inspanning; 10% minder wattage die moet worden getrapt om een zelfde afstand even snel te overbruggen dankzij de aerodynamische ingrepen. Of om sneller te rijden dan de concurrentie natuurlijk. "Alles speelt een rol: de houding van de renner uiteraard, de keuze van de fietshelmen, maar ook de kledij. Het bedrijf Bioracer dat wielervedij fabriceert, komt hier testen." Zo zijn er bijvoorbeeld ook 'aerodynamische sokken'. De windtunnel meet objectief de prestatie van de aerodynamische verbeteringen en welke bijkomende verbeteringen er kunnen worden aangebracht. We stonden in de windtunnel bij een windsnelheid van 40 km/uur... en we waaiden al behoorlijk weg...

Er is ook een 'klimaatkamer'. Die meet onder meer hoe een lichaam reageert op temperatuur en temperatuurverschillen. "Niet alleen renners maken daar gebruik van, maar ook de spoorwegen, bijvoorbeeld om te zien hoe treinmachinisten reageren bij (hoge) temperaturen en temperatuurverschillen."

GEPERSONALISEERDE FIETSEN

Tot het 'Experience'-gedeelte behoort een bezoek aan de fietsenfabricage. In Beringen-Paal worden alleen *high end* en gepersonaliseerde fietsen geassembleerd. "Voor het merk Eddy Merckx gaat het altijd om een gepersonaliseerde fiets. Op de website kan u dankzij onze *configurator* zelf uw fiets samenstellen, met uw persoonlijke keuze van frame, stuur, zadel, wielen, versnellingsapparaat, en zelfs kleur. De fietsen worden volledig hier in Limburg gemaakt. Voor de lakkerij (kleuren en vernissen) van de frames en vorken is er ook een fabriek in Moldavië. Daar wordt zowat de helft van de frames en vorken gelakt."

Voor een gepersonaliseerde fiets Eddy Merckx of Ridley is de levertijd ca. 8 weken. Gaat het om een standaardfiets, dan kan dat op 2 weken. En al kan je je fiets helemaal zelf samenstellen op de website, toch moet je die gaan ophalen bij een fietsendealer. “Wij kiezen bewust voor dit B2B-model. Andere fietsenmerken doen aan B2C en leveren je bestelde fiets aan huis. Maar wat als er iets niet in orde is? Waar ga je dan verhaal halen? De bij ons bestelde fiets komt toe bij de dealer verpakt in een compacte doos. Die fiets moet dus nog gemonteerd en afgesteld worden. De dealer doet dit grondig en test de fiets. Hij zorgt ervoor dat jouw fiets picobello in orde is wanneer je die bij hem komt afhalen. Normaal kan hij in twintig minuten die klus klaren.”

HANDENARBEID EN DIGITALISERING

De hele assemblagelijin werd tijdens het bedrijfsbezoek afgelopen. “Je zal zien dat alles hier nog met handenarbeid gebeurt, geen automatisering van de productie, maar wel digitalisering tot in de puntjes. Elke fiets krijgt een QR-code met de onderdelen die nodig zijn om de fiets te maken, en die worden allemaal ingescand wanneer zij geassembleerd worden in de fiets.”

Komen alle onderdelen uit België of uit Europa? “Neen. De fietsproductie is een geglobaliseerde business. De aluminium en carbon frames en vorken komen vooral uit China en Taiwan. Met een onklopbare prijs/kwaliteit. Evenwel, door de coronacrisis kwam er een kink in de kabel: de leveringen bleven veel langer onderweg en transport werd duurder. Daarom hebben we nu ook een stuk bevoorrading uit een VLD-fabriek in Nederland (zie ook De Tijd 5 april 2025) hetgeen ons bevoorradingsrisico vermindert.”

Belgian Cycling Factory telt een 100-tal medewerkers, in het hoogseizoen kan dat oplopen tot 120 à 130. In Moldavië geeft het bedrijf werk aan een veertigtal personen in de lakkerij. De verwachte omzet voor 2025 is circa € 60 miljoen, maar de ambitie reikt veel hoger in de komende jaren. Eigenaar is Jochim Aerts. De fabriek in Beringen-Paal heeft ook een sociale dimensie: er werken mensen uit een maatwerkbedrijf uit de omgeving.

Vermits een fiets in elkaar steken veel handenarbeid vergt zijn zij zeer welkom. “En het is een win-win-win: Wij kunnen moeilijk in te vullen vacatures invullen, de werknemers hebben een leuke job, en het bedrijf vaart er wel mee.”

TOMORROWLAND

Frank Symons, marketing and communication manager bij Belgian Cycling Factory (BCF), gaf nadien inzicht in de manier waarop zij het fietsenverhaal van Ridley en Eddy Merckx aan de man/vrouw brengen. Overigens is er ook nog een derde merk, namelijk Nukeproof. Dit is een recent overgenomen mountainbike *brand*, met specialiteit *downhill*. Het is internationaal zeer bekend en moet helpen om de twee andere merken meer bekendheid in het buitenland te geven.

Frank Symons beklemtoonde dat een belangrijk deel van de marketingstrategie erin bestaat om meer *traffic* te genereren richting de fietsendealers.

Hij legde uit dat BCF een *full service marketing and communication agency* is. Hij gaf ook toelichting bij een aantal partnerschappen, waarvan Tomorrowland één van de opmerkelijkste is (grotendeels hetzelfde doelpubliek). Ridley sponsort ook het wielerteam Uno-X Pro Cycling Team en het Ridley Racing Team.

Frank Symons zegt dat zij vooral de mensen actief aan sport willen laten doen. ‘*Create sport, don’t just sponsor it*’. Ook voor onze Ekonomika Alumni kan fietsen best wel zinvol zijn, zowel voor het fysieke als het mentale welzijn. Belgian Cycling Factory geeft alvast een duwtje in de rug.

Voorzitster Greet Beenaerts van de regionale kern Ekonomika Limburg zag na afloop alleen maar tevreden economen, die dan ook nog werden getraceerd op een verfrissend drankje... en het moest niet noodzakelijk een *energy drink* zijn! ◀

Filmonomika

‘Traffic’, of de keerzijde van de arbeidsmigratie

FA QUIX

► **Vanuit economisch standpunt is het ongetwijfeld juist dat arbeidsmigratie een ‘win-win’ oplevert, zowel voor de bedrijven die arbeidsmigranten tewerkstellen, als voor de arbeidsmigranten zelf. De eersten krijgen daardoor moeilijk in te vullen vacatures toch ingevuld tegen een aanvaardbare kostprijs, en de tweeden zien hun inkomen drastisch stijgen tegenover wat ze in hun thuisland kunnen verdienen. Maar dat is niet het hele verhaal. Er zijn ook sociale en psychologische kanten aan verbonden. En die zijn niet altijd even positief. Daarover gaat precies de Roemeense film ‘Traffic’.**

Je verveelt je geen seconde in deze twee uur durende prent van de Vlaams-Roemeense regisseur Teodora Ana Mihai. En dat komt omdat het migratieverhaal verweven wordt in een intrigerende misdaadplot, nl. de grote kunstroof in de Rotterdamse Kunsthal in 2012, gepleegd door een Roemeense dievenbende. Het blijkt om niet de minste kunstwerken te gaan: een Picasso, een Gauguin, een Monet, een Matisse ... zij verdwijnen in minder dan drie minuten tijd uit het museum. Alleen, de dieven zijn geen kunstkenners. Ze hebben wel vaak gehoord dat de werken miljoenen euro's waard zouden zijn. Maar eigenlijk weten ze niet wat ze met die werken moeten aanvangen.

Maar vooraleer die kunstroof aan bod komt, volgt het scenario eerst enkele Roemeense gastarbeiders die naar hier komen om te wonen en te werken. Hoofdpersonages zijn Natalia en Ginel, een koppel dat we zien vertrekken uit hun dorp ergens op het troosteloze Roemeense platteland waar geen werk noch toekomst is. Zowat de helft van het dorp, vooral jongeren, zijn hen al voorgegaan en zochten ergens in West-Europa werk, vaak met succes.

HARD LABEUR

Maar als laaggeschoolden komen zij terecht in jobs die vele autochtonen niet meer willen doen, in de land- en tuinbouw, in de schoonmaaksector, de horeca ... We zien bv. Natalia hard werken in de mega-serres die we in Nederland kennen. Niet dat ze daar slecht behandeld wordt, maar het is wel hard laueur. En eigenlijk toch niet zo goed betaald. Herhaaldelijk valt in de film het uurloon van 10,5 euro, bruto.

De arbeidsmigranten willen vooral geld verdienen om te sparen, en om naar huis te sturen, bijvoorbeeld voor de dure medicijnen voor hun zieke ouders aldaar. Maar na aftrek van hun kosten hier valt dat inkomen vaak behoorlijk tegen. Dat is een eerste frustratie: er wordt hier minder geld verdiend dan verwacht.

En dan wordt de verleiding groot om ‘bij te klussen’. Een dorpsgenoot van Natalia en Ginel, Ita, is een kleine crimineel. Hij organiseert inbraken bij rijke burgers, en zoekt daar handlangers voor. Ginel, die problemen heeft met de terugbetaling van een banklening, wordt door Ita regelmatig ingehuurd als chauffeur. ‘Omdat jij toch niks anders kan’, sneerde Ita hem ooit toe. Ginel zou veel liever niet mee doen, maar de financiële strop laat hem geen keuze, ook al weet zijn partner Natalia daar niets van.

Het blijkt evenwel geen goed georganiseerde dievenbende te zijn. En vaak is de buit klein, maar voor hen is het toch een welgekomen aanvulling op hun inkomen. Maar het zal je als Vlaams of Nederlands huisgezin maar overkomen dat ze je juwelen en computer bij jou thuis komen stelen. Op een bepaald moment laat Ita zich ontvallen ‘Maar we pakken toch niks af van de armen, zoals jullie doen.’ Het zegt iets over hun frustratie...

Nogmaals, de film is geen aanklacht tegen de werkgevers. Loon- en werkafspraken worden nagekomen, en de papieren blijken steeds in orde te zijn. Als er al problemen zijn met de uitbetaling van de lonen, dan blijkt dat te komen door tussenpersonen, Roemeense en andere, die geld inhouden en/of (te) laat doorstorten, ‘recruiters’ genaamd in de film.

ONTWRICHTE GEZINNEN

Daarnaast is er ook nog het familiale aspect. Natalia en Ginel moeten hun vijfjarig dochtertje in Roemenië bij de oude moeder van Ginel achterlaten. Maandenlang is er alleen contact via videocalling. Het gemis is wederzijds, maar uiteraard nog het meeste bij het dochtertje die het allemaal niet zo goed begrijpt. Uiteindelijk leidt hun ontwrichte leven tot een breuk in het koppel, door de opgekropte frustratie, maar ook door een misplaatst wantrouwen. Het moeten sterke relaties zijn die de vele uitdagingen van de arbeidsmigratie met succes kunnen aangaan.

Uit dit alles blijkt dat tewerkstelling in de EU, waarbij werknemers uit het ene EU-land in een ander EU-land aan de slag gaan, toch niet altijd even gemakkelijk en correct verloopt. Ook al is er vrij verkeer van personen binnen de EU. Wat moet dat dan niet zijn met niet-EU-gastarbeiders? Dat is nog een stuk complexer. Daarom is het allicht geen slecht idee dat bewindslui in Vlaanderen en Nederland de niet-EU-arbeidsmigratie wat willen afremmen, voor de midden- en laaggeschoolden, niet voor de hooggeschoolden.

Ook nog dit: de arbeidsmigranten krijgen vaak het verwijt van bij elkaar te klitten en zich niet voldoende te integreren in onze samenleving. Natalia draait de redenering om: 'De mensen van hier zien ons niet staan. Alsof wij niet bestaan.' Waardoor zij noodgedwongen hun eigen gemeenschap opzoeken, vaak zelfs vroegere dorpsgenoten uit Roemenië, bij wie zij altijd terecht kunnen, en die hen ook helpen als het nodig is. Maar die niet altijd de juiste hulp aanbieden, zoals die van straatboef Ita.

KUNSTROOF

En dan zijn we weer bij de grote kunstroof aanbeland. Ginel is weer de chauffeur, Ita het brein en de coördinator, en dan is er nog een derde handlanger.

Op een onwaarschijnlijk eenvoudige manier slagen ze erin om niet minder dan zeven topkunstwerken uit het museum te ontvreemden – een waargebeurd verhaal in 2012. Ze slagen erin om die topstukken naar Roemenië te smokkelen. Dat ze geen benul hebben van de waarde van de schilderijen blijkt uit het feit dat ze die aan een schatrijke Rus proberen te verpatsen voor de ronde som van ... 50.000 euro, terwijl de geschatte waarde circa 20 miljoen euro bedraagt. Die deal mislukt. En Ita, Ginel en co worden geklist, al bekennen ze de kunstroof nooit. En de kunstwerken zelf? Die werden tot nu toe niet teruggevonden. Het einde van de film geeft een hypothese van wat ermee gebeurd zou zijn. Maar een zekerheid is dat niet. Je kan dat ook allemaal op Wikipedia opzoeken!

Behalve zeer onderhoudend, houdt de film ons ook een spiegel voor: zijn wij in West-Europa wel zo goed bezig met die arbeidsmigratie? Dat die economisch nodig is, klopt, maar kunnen we dat niet beter organiseren en niet menselijker omkaderen?

Traffic viel reeds in de prijzen, en terecht, zoals op het filmfestival van Tokyo, waar Anamaria Vartolomei (Natalia) de Prijs voor de Beste Actrice won. ◀

**JIJ HEBT DE LOVE
VOOR DE TOEKOMST.
KIES DE BELEGGING
DIE ERBIJ PAST.**

REBEL
by Belfius

Ontdek
Re=Bel in de
Belfius-app.

Belfius Bank NV - Karel Rogierplein 11, 1210 Brussel - +32 2 222 11 11 - belfius.be - RPR Brussel
BTW BE 0403.201.185 - IBAN BE 23 0529 0064 6991 - BIC GKCCBEBB - FSMA nr. 19649 A.

Louis Tobback

“Wil je iets doen voor je stad dan moet je in Brussel je stem laten horen”

FA QUIX

► Oud-burgemeester van Leuven Louis Tobback, tevens politiek icoon en socialistisch boegbeeld in ons land, was op 13 maart 2025 te gast bij Ekonomika Alumni, meer bepaald op de Senior Series in de Faculty Club. Zoals steeds was hij voor een krasse uitspraak niet verlegen. Rechttoe, rechtaan.

Voorzitter Freddy Nurski meldde tevreden dat deze middag-causerie met dertig beschikbare zitjes snel ‘uitverkocht’ was en leidde Louis Tobback in.

Tobback wond er meteen geen doekjes om: “Ons station is één van de mooiste ja, dat is volledig gemoderniseerd, op de roltrappen na. Na Gent Sint-Pieters zijn wij het drukste station van het land, buiten Brussel. Dus die vernieuwing is terecht. Maar Gent verdiende dat ook, maar heeft daarentegen niet de middelen gekregen die wij wel hebben gekregen. Luik, dat veel minder reizigers ontvangt en Bergen nóg veel minder, hebben wel gigantische sommen gekregen voor hun nieuwe stations. Ik moet daar geen tekeningetje bij maken zeker? Er is daar geen lijn in te trekken.”

LOBBYEN IN BRUSSEL

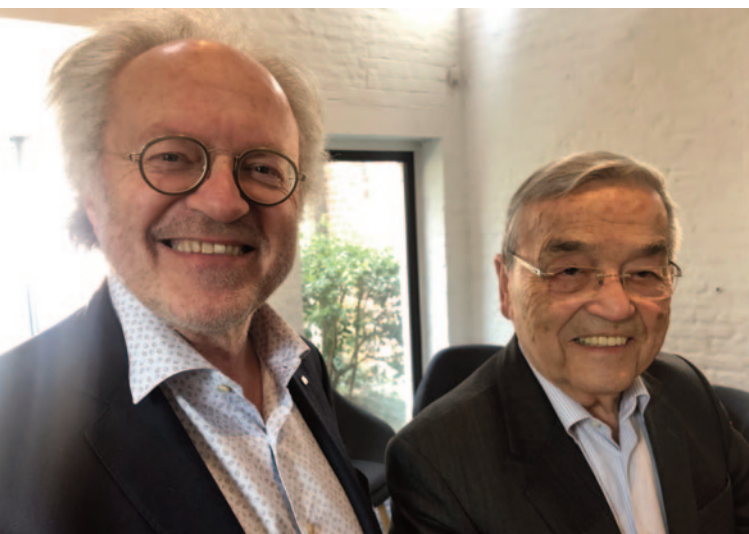
“Men zegt dat ik als burgemeester voor Leuven veel gedaan hebt. Dat is misschien wel waar. Maar dat komt vooral omdat ik in Brussel op tafel ben gaan kloppen. Omdat dáár de hefbomen en de middelen liggen. Het is erg dat het zo moet gaan. Je krijgt pas de middelen waar je als stad recht op hebt wanneer je in Brussel je stem laat horen.”

Een andere anomalie volgens Tobback: “Men wil de provincies afschaffen. Maar die zijn al behoorlijk uitgekleed. Ze hebben al de persoonsgebonden zaken verloren zoals cultuur, jeugd, sport, welzijn ... Maar de provincies zouden de grote geld-verspillers zijn? Komaan. Intussen zien we de intercommunales zoals Interleuven en Haviland multi-pele bevoegdheden uitoefenen. Ze doen wat ze willen. Maar waar is de democratische controle op die intercommunales?”

UNIVER-CITY

“Er is in Leuven veel mogelijk dankzij de universiteit. Ik heb dat altijd als een zeer belangrijk partnerschap beschouwd. Leuven is een symbiose van stad en universiteit zoals je dat bijvoorbeeld ook vindt in steden zoals Heidelberg en Salamanca. Niet in Oxford, waar er vooral de universiteit is ... met een paar woningen errond. En wij zijn ook Gent niet, dat vooral een stad is met daartussen een universiteit. Hier in Leuven zijn stad en universiteit belangrijke, gelijkwaardige partners. Wij zijn een univer-city.”

“Rector Piet De Somer heeft van de KU Leuven een grote universiteit gemaakt. Daarom zei ik vol overtuiging: maak van het Foch-plein het Piet De Somer-plein! Maar ook met andere rectoren Roger Dillemans en André Oosterlinck heb ik altijd goed kunnen samenwerken en ook nu met Luc Sels wiens mandaat teneinde loopt.”

WOONBELEID

Tobback: “Leuven heeft een jaarbudget van circa 320 miljoen euro. Daarvan moeten wij de politie betalen, de brandweer, de milieudiensten, de dienst bevolking en administratie en zo meer. Tja, dan blijft er geen geld meer over om huizen te bouwen hé. De steden en de gemeenten hebben, niét de sleutels in handen om iets te doen aan de woningnood. Die sleutels liggen bij de Vlaamse overheid, meer bepaald bij de Vlaamse regering.” En dan vlijmscherp: “Maar de Vlaamse decreetgever, met al zijn manke decreten, is vandaag zélf de grootste hinderpaal voor stedelijk beleid.”

GALBRAITH

Een andere zorg van Louis Tobback is het tekort aan personeel. “Dat laat zich in Leuven erg voelen. Vooral in het universitair ziekenhuis Gasthuisberg waar we 150 à 200 bedden hebben moeten sluiten omdat we het nodige personeel niet vinden, voornamelijk verzorgend personeel. We hebben dat probleem ook in onze woonzorgcentra. Verplegend personeel vindt Leuven te duur om te wonen

en gaat liever naar kleinere steden zoals Diest waar het goedkoper is. Dus zijn wij noodgedwongen aangewezen op buitenlands personeel.”

“Maar je moet die mensen ook correct verlonen”, zo stak de socialist in Tobback alsnog de kop op. “Om de jullie welbekende John Kenneth Galbraith te citeren: ‘Je moet de burgerlijk ingenieur die zijn job graag doet, goed verlonen, maar je moet de vuilnisophaler die zijn job niet graag doet maar niettemin even belangrijk is voor de samenleving, nog béter betalen. Want die hebben daar niet voor gekozen.’ ◀

Freddy Nurski, voorzitter Ekonomika Senioren

“Wij breiden onze activiteiten verder uit.”

FA QUIX

► **Ekonomika Alumni is een huis met vele kamers. Er is de centrale werking, maar er zijn ook de zes regionale kernen, één in elke Vlaamse provincie en in Brussel, er zijn de vakgroepen, de *Young Alumni* en er zijn de Senioren. Van die seniorenafdeling is Freddy Nurski (oud-praeses van Ekonomika 1976-77) al enkele jaren de voorzitter. Wat is die seniorenwerking nu eigenlijk?**

FREDDY NURSKI: De Seniorenwerking is gegroeid vanuit de jaarlijkse Senioren-lunch in de Leuvense Faculty Club die we met Ekonomika Alumni organiseren voor onze afgestudeerde 60-plussers. Die seniorenlunch vond dit jaar plaats op 25 april (*noot*: zie apart verslag). Dit is altijd een groot feest, met nagenoeg 150 deelnemers. Telkens wordt één generatie in de bloemetjes gezet, namelijk zij die vijftig jaar geleden met hun studies begonnen zijn, de ‘jubilarissen’. De praeses van toen is dan de gastheer en samen met zijn praesidium probeert hij de jubilarissen te motiveren om naar de bijeenkomst te komen. Dit jaar was dat Paul Geyssens, vorig jaar was dat Jan Oosterlynck en volgend jaar zal het Pol Van Acker zijn. Het is altijd een zeer blij weerzien. Elke 60-plusser die bij ons is afgestudeerd, is Ekonomika-senior en wordt uitgenodigd.

Maar er is nu meer dan alleen die jaarlijkse seniorenlunch?

FREDDY NURSKI: Inderdaad. Twee jaar geleden zijn we gestart met wat we de ‘Senior Series’ noemen. Dat zijn meer kleinschalige lunches van 12 tot 14 uur met telkens een gastspreker rond een thema. Gemiddeld zijn er zo’n dertigtal deelnemers. Die ‘Senior Series’ vinden normaal ook plaats in de Faculty Club.

We proberen om er per jaar een tiental te organiseren.

Kan je enkele voorbeelden geven van sprekers?

FREDDY NURSKI: Eind vorig jaar is technologiekenner en futuroloog Dr. Martin Hinoul ons komen toespreken. Hij had het over ‘Geo Power’ of hoe nieuwe technologieën zoals AI voor een betere wereld(orde) kunnen zorgen. En prof. Wim Moesen spijkerde in een eerdere bijeenkomst onze begrotingskennis bij. Op 13 maart hebben we oud-burgemeester en toppoliticus Louis Tobback ontvangen. Hij had het over de metamorfose die Leuven heeft ondergaan tijdens zijn 24-jarig burgemeesterschap. En op 26 mei ontvingen we Prof. André De Coster, die zonet met emeritaat is gegaan en die ons informeerde over zijn onderzoek naar ongelijkheid. Zoals u ziet, heel diverse sprekers over heel diverse onderwerpen maar steeds van topkwaliteit. We proberen er ook telkens een kort verslag over te plaatsen in ons magazine ECONnect.

Maar er staat ook een nieuw initiatief op het getouw, heb ik begrepen?

FREDDY NURSKI: Ja, we hebben net een *online newsletter* voor de senioren gelanceerd, kort en krachtig.

▲ FREDDY NURSKI

Telkens zal er een beknopt interview met een professor (emeritus) in komen, met steeds zowat dezelfde vragen, en daarnaast geven we een overzicht van de activiteiten die we plannen, waaronder de Senior Series. De groep van de senioren groeit sterk binnen Ekonomika Alumni als gevolg van de ‘boomers’ die hun actieve loopbaan beëindigen, maar die wel actief willen blijven. En daar kunnen wij toe bijdragen. We brengen mensen samen, sommigen hebben elkaar soms decennia lang niet gezien, vooral door hun drukke professionele en familiale bezigheden. Maar nu hebben ze meer tijd voor andere zaken en met onze Ekonomika Senioren willen wij hen ook de weg tonen naar de vele activiteiten die Ekonomika Alumni organiseert in de diverse regio’s en vakgroepen. ◀

Student Associations and Faculty Join Forces

BETTINA VAN DER VENNET

► In recent weeks festive receptions were held on our campuses in Leuven and Antwerp to celebrate the dedication and enthusiasm of our faculty's student associations – and our fruitful collaboration with them: Absoc (Antwerp campus), Ekonomika (Leuven and Brussels campuses), and ISCEB (Brussels campus). These events marked not only a farewell to the current student teams, but also the beginning of a new chapter.

During these events, an important step forward was taken: the signing of a joint charter. This document clearly outlines mutual expectations and commitments, the objectives of our collaboration, and several practical agreements. It provides a solid foundation for a sustainable, constructive and transparent partnership across all our campuses.

"This milestone demonstrates what we can achieve when we work in genuine partnership," said Wilfried Lemahieu, Dean of the Faculty of Economics and Business. "By listening to one another and building mutual trust, we're shaping a more vibrant academic community for all our students."

On the Brussels campus, Ekonomika Brussels and ISCEB also signed a gentlemen's agreement to join forces and work towards a unified structure. Through this partnership, they aim to better respond to the needs of Brussels-based students and to foster a warm, dynamic student environment in which everyone feels at home.

A heartfelt thank-you to all students and colleagues who have supported these initiatives. Thanks to your commitment, we continue to build a future-oriented and inclusive approach to student engagement – because the best ideas are born together. ◀

Interview decaan Sophie De Winne

“Het decaanschap ligt in het verlengde van wat ik tot nu toe gedaan heb”

ELS BROUWERS

► Vanaf september 2025 krijgt de Faculteit Economie en Bedrijfswetenschappen een nieuwe decaan: Sophie De Winne. Samen met vice-decanen Katrien Antonio, Kristof De Witte en Jo Van Biesebroeck zal professor De Winne de komende vier jaar de richting van de faculteit bepalen. ECONnect zocht haar op voor een kennismaking.

SOPHIE DE WINNE: Na mijn studies handelsingenieur aan de KU Leuven ben ik terechtgekomen bij het Hoger Instituut voor de Arbeid (KU Leuven) waar ik werkte aan een project rond arbeidsorganisatie en personeelsbeleid, wat aansloot bij de major uit mijn licentiejaar. Na een jaar vroegen ze of ik geïnteresseerd was om te doctoreren, en ik dacht: “Waarom niet?”

In 2006 ben ik gedoctoreerd, in een erg gunstige periode voor doctorandi. De hogescholen anticipeerden toen op een integratie in de universiteiten en zochten mensen met een doctoraat om die academiseringsgolf te ondersteunen. Zo ben ik op de Lessius Hogeschool in Antwerpen beland. Naast onderwijs en onderzoek, tekenden we als docent mee het curriculum uit, richtten onderzoeksgroepen op en werden vroeg in onze loopbaan ingezet in beleidsmatige rollen. Die combinatie lag me zo goed dat ik snel tot de conclusie kwam: “Dit is mijn droomjob”. En dat is het nog steeds.

Ik doceer nu HR-gerelateerde vakken op de Antwerpse campus van de faculteit, binnen de opleiding handelswetenschappen en Business Administration. De band met Antwerpen is dus altijd gebleven.

Wordt het lesgeven on hold gezet nu je decaan wordt?

SOPHIE DE WINNE: Zeker het eerste jaar. Ik had initieel een sabbatical gepland en vervanging geregeld voor mijn vakken, maar het is dus anders gelopen. Dat eerste jaar zal zwaar worden, omdat ik de volledige cyclus van een academiejaar moet doorlopen. Ik moet me inwerken in vele dossiers en de geplogenheden van het instituut leren kennen – daarmee bedoel ik vooral de relatie met de universiteit en de nieuwe rector. Er komt dus heel wat op me af. Ik heb besloten om mijn onderzoek parallel te laten lopen met het decaanschap,

en mijn vakken tijdelijk uit te besteden. Persoonlijk vind ik het goed om de affiniteit met de studenten en de aula te behouden als je een beleidsfunctie opneemt. Dus zie ik het wel gebeuren dat ik na een jaar toch nog ga doceren of masterproeven begeleiden.

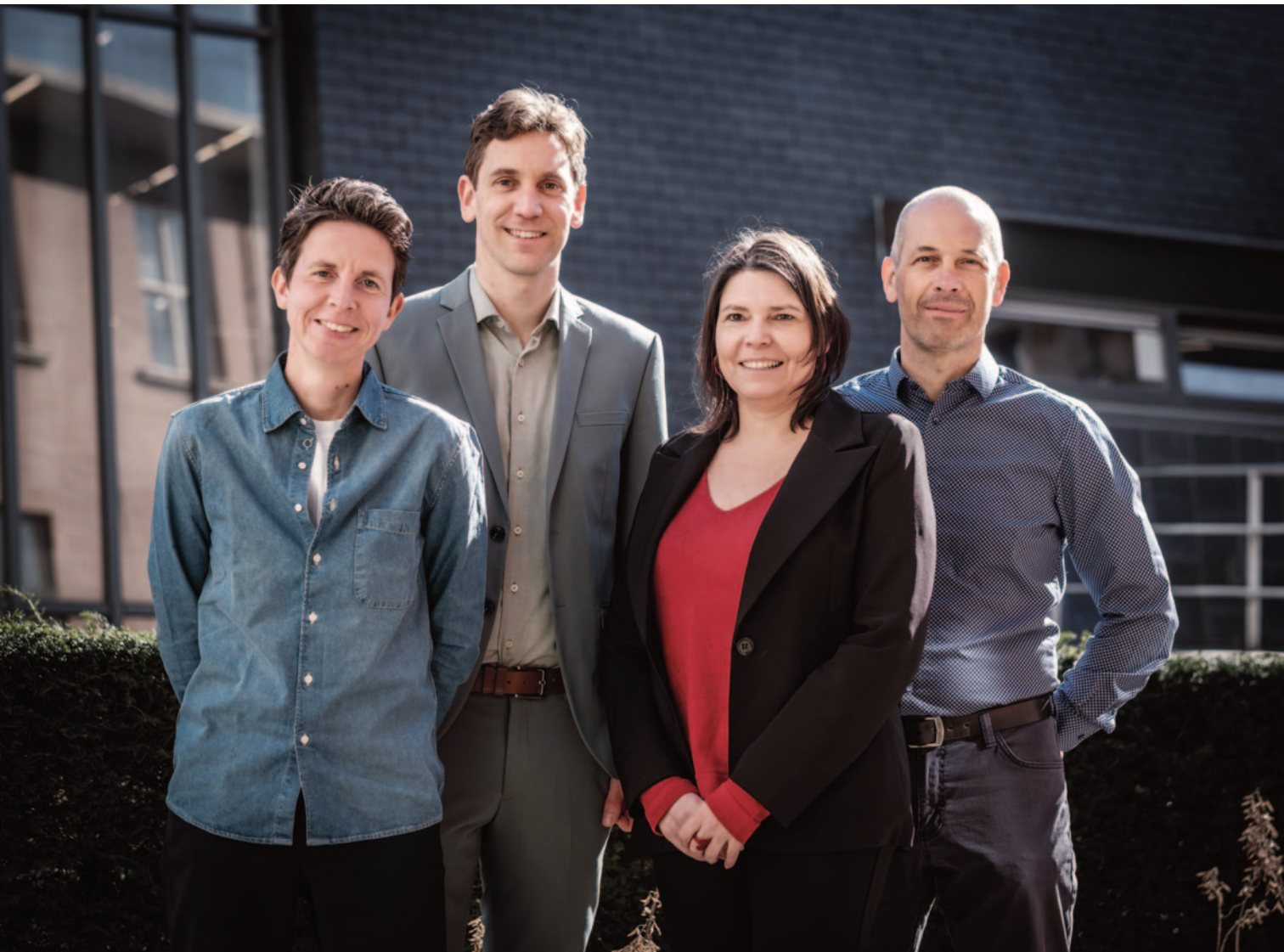
Wat motiveerde je om het decaanschap op te nemen?

SOPHIE DE WINNE: Vooral de variatie. Ik heb zowel lange- als kortetermijnvoldoening nodig. Langetermijnvoldoening haal ik uit mijn onderzoek en het begeleiden van doctoraatsstudenten. Kortetermijnvoldoening vind ik in onderwijs- en beleidsrollen. Daar heb ik het gevoel dat ik echt impact kan maken, zeker in de functies die ik tot nu toe heb opgenomen.

Welke functies waren dat?

SOPHIE DE WINNE: Als programmadirecteur van handelswetenschappen en Business Administration heb ik samen met collega's uit Brussel het curriculum van Brussel en Antwerpen op elkaar afgestemd. Wat verwachten we van een handelswetenschapper? Hoe zorgen we dat een student handelswetenschappen in beide steden dezelfde eindtermen behaalt?

Als voorzitter van de adviescommissie en samen met **Reinhilde Veugeliers** als co-voorzitter van de beoordelingscommissie, heb ik me ingezet voor de werving, selectie, benoeming en promotie van professoren en ander onderwijzend personeel – wetende dat de reputatie van de faculteit in grote mate door hun competenties wordt bepaald. Dat proces op een goede manier aanpakken, is voor mij impact creëren. Waar de advies- en beoordelingscommissies de processen uitvoeren en monitoren, is het mijn rol als decaan om het HR-beleid te

▲ KATRIEN ANTONIO, KRISTOF DE WITTE, SOPHIE DE WINNE EN JO VAN BIESEBROECK

bepalen, uiteraard binnen de krijtlijnen die KU Leuven centraal uitzet. Voor mij ligt het decaanschap daarom in het verlengde van wat ik tot nu toe gedaan heb.

Kan je iets over vertellen over de drie vice-decanen die je hebt gekozen?

SOPHIE DE WINNE: Bij de keuze speelden verschillende elementen mee. Het ging over draagvlak binnen de faculteit, individuele expertise en beleidsrollen die ze in het verleden hadden opgenomen. Maar ook over complementariteit van sterktes. Voor mij was het belangrijk dat het mensen waren met wie ik mezelf zag samenwerken.

Na de *approval voting* zijn **Katrien Antonio** en ik snel in gesprek gegaan. Omdat we allebei een goed resultaat hadden, wilden we het serieus overwegen. Zo is er organisch een soort 'informatieronde' gegroeid, waar we met veel mensen hebben gepraat. We hadden die gesprekken nodig om scherp te stellen wat de verwachtingen waren ten opzichte van het nieuwe bestuur, en om na te denken over de meest logische samenstelling van het team. Doorheen dat proces zijn we vrij snel in gesprek geraakt met **Jo Van Biesebroeck** en **Kristof De Witte** en plots viel de puzzel in elkaar. Vanuit mijn expertise rond personeelsbeleid kwamen we tot de conclusie dat ik best zou opkomen als decaan.

Maar ik vond het wel belangrijk om aan de kiezers duidelijk te maken dat wie voor mij stemde, voor het hele team stemde. En zo geschiedde.

Wat zie jij als de grote uitdagingen in jouw vier jaar decaanschap?

SOPHIE DE WINNE: Die sluiten aan bij de rollen van de bestuursploeg. Voor **Onderwijs en Studenten (bevoegdheid van prof. Katrien Antonio)**, willen we het *future proof curriculum* verder uitbouwen, aangepast aan de snel veranderende maatschappij. Het huidige faculteitsbestuur heeft een rationalisatie-oefening geïnitieerd die wij zullen uitrollen. Ik sta daar helemaal achter. We moeten goed nadenken over hoe we met minder middelen en meer studenten toponderwijs kunnen blijven bieden.

Technologie en generatieve artificiële intelligentie evolueren razendsnel. Wij moeten onze studenten met die technologie leren werken en er tegelijk voor zorgen dat ze hun kritische blik blijven behouden. Daarnaast moeten we die technologie als werkvorm inzetten in ons onderwijs. Dat is een grote oefening waar we inhoud, werkvormen en efficiëntie geïntegreerd moeten bekijken.

Voor **Onderzoek en Impact (bevoegdheid van prof. Kristof De Witte)** is het creëren van maatschappelijke impact de belangrijkste drijfveer. Door de pandemie en de herstructurering waren we de afgelopen jaren eerder gericht op onszelf als faculteit, en hebben we minder het vizier naar buiten opengezet. Ik denk dat het tijd is om onze expertise nog een keer te benchmarken, zowel nationaal als internationaal. Waar staan we? Waar willen naartoe? Hoe kunnen we ons toegepast en fundamenteel onderzoek meer visibiliteit geven? Dat kunnen we bijvoorbeeld ook door sterkere standpunten in te nemen rond maatschappelijke thema's – steeds gelinkt aan onze expertise.

En dan **Internationaal beleid en Levenslang leren (bevoegdheid van prof. Jo Van Biesebroeck)**.

Wat internationalisering betreft, hebben we te maken met een toenemende verrechtsing in Europa. Steeds meer Engelstalige opleidingen worden teruggeschoefd en steeds minder studenten buiten de EER worden gefinancierd. Deze onderstroom gaat in tegen het beleid dat de faculteit voert. Internationale studenten blijven vaak in België na hun studies. Onze arbeidsmarkt heeft dat talent ook echt nodig. Daar moeten we op blijven inzetten. Dat kunnen we door onszelf en ons onderzoek internationaal nog meer visibel te maken.

Levenslang leren is een maatschappelijke nood, gegeven de snel veranderende maatschappij en de vergrijzing.

Daar kunnen wij een belangrijke rol in spelen. Hier rond een beleid ontwikkelen, is een van de prioriteiten. Binnen mijn eigen functie is **personeelsbeleid** een belangrijke pijler, alles wat met **Faculty Management** te maken heeft. En ja, daar gaat mijn hart sneller van kloppen, want dat ligt nu eenmaal in lijn met mijn onderzoeksexpertise. We zullen het nieuwe evaluatiesysteem van de KU Leuven implementeren, en onze nieuwe aanpak van de loopbaangesprekken in de praktijk brengen.

Ook de onderzoekseenheden spelen een cruciale rol in het personeelsbeleid. De integratie en socialisatie van mensen – zeker van onze internationale collega's – gebeuren voor een groot stuk daar. Daar zie ik vanuit mijn expertise een coachende en ondersteunende rol weggelegd.

Met **Marijke Verbruggen** als **nieuwe campusdecaan in Leuven**, zie ik hier een mooie tandem.

Welke waarden wil je meenemen in je beleid?

SOPHIE DE WINNE: Ik zou zeggen de waarden die ik als persoon belangrijk vind en thuis heb meegekregen: respect, transparantie en ondernemerschap. Respect hangt voor mij samen met inclusie. Iedereen binnen onze *community* – zowel personeel als studenten – beschikt over unieke sterktes die zinvol ingezet kunnen worden voor de faculteit. Voor mij is het belangrijk dat we respect hebben voor al die sterktes. Als iedereen vertrekt vanuit zijn of haar kracht, dan kunnen als faculteit ver springen.

Transparantie hangt voor mij samen met vertrouwen en openheid. Ik vind het belangrijk om open te zijn en dingen te benoemen. Liever af en toe een conflict waar je uit leert, dan zaken die onuitgesproken blijven. In een cultuur van geheimhouding en sluimerende conflicten zou ik mij niet thuis voelen. Transparantie betekent ook: durven zeggen wat niet goed is. Dat kan botsen, maar eens het uitgesproken is, ben je vertrokken om het samen beter te doen.

De derde waarde is ondernemerschap. We werken in een context waarin we als faculteit, onderzoekseenheden en individuen veel autonomie krijgen. Dat stimuleert ondernemerschap, maar er komt ook verantwoording bij kijken. Hoe ga je om met die autonomie? Met decentralisatie? Tegelijk besef ik dat er steeds meer procedures en regelgeving bij komen kijken, vooral rond onderzoek. Denk aan ethische commissies en datamanagement. Dat kan het gevoel geven dat ondernemerschap wordt afgeremd. Daar moeten we ook naar durven kijken. Anderzijds mag het individueel ondernemerschap niet doorslaan: we zijn nog altijd deel van de FEB- en de KU Leuven-community en moeten ons afvragen of elke ondernemingsactiviteit daar zinvol aan bijdraagt.

Jij bent de eerste vrouwelijke decaan van onze faculteit en ook de eerste die niet in Leuven gevestigd is. Hoe zal dat jouw rol beïnvloeden, denk je?

SOPHIE DE WINNE: Het was geen expliciet doel om de eerste vrouwelijke decaan te worden, ik heb daar ook geen uitgesproken mening over. Maar ik vind het wel interessant om zo de geschiedenis in te gaan.

Dat ik van een andere campus kom, is niet nieuw. De campussen waren de voorbije jaren al sterk aanwezig: huidige vice-decanen **Filip Van Den Bossche** en **Peter Teirlinck** komen van Brussel. En de vier campusdecanen maken deel uit van het kernbestuur. Dat ik de eerste decaan ben van een andere campus, toont aan dat we de ingeslagen weg verderzetten.

Hoe zie jij de samenwerking met alumni en studenten?

SOPHIE DE WINNE: **Wilfried Lemahieu**, die ik als decaan opvolg, sprak daar altijd met veel enthousiasme over. Vanuit zijn verhalen kijk ik er dus enorm naar uit. Ik ben mij volop aan het inwerken en was o.a. aanwezig tijdens de lustrum- en de kiesweek van de Ekonomika-studenten. Katrien en ik hebben de beleidsvoorstelling van het nieuwe Ekonomika-praesidium bijgewoond. Intussen was ik ook van de partij bij twee bijeenkomsten van Ekonomika Alumni en ontmoette ik het bestuur.

Ik ben erg onder de indruk van het ondernemerschap bij beide verenigingen. Ze hebben concrete plannen voor de toekomst, en wij willen die vanuit FEB graag ondersteunen. Er zijn heel wat synergieën mogelijk, bijvoorbeeld rond levenslang leren en *micro credentials*. Maar ook wat de integratie van onze internationale studenten betreft – zowel tijdens hun studietijd, als wanneer ze beslissen om op de Belgische arbeidsmarkt te gaan.

Het eerste initiatief dat ik wil nemen, is om de studenten opnieuw te betrekken bij het strategisch overleg met alumni, zoals in het verleden het geval was. Het lijkt me belangrijk om die band te versterken en ervoor te zorgen dat onze afgestudeerden de stap zetten naar Ekonomika Alumni. Hoe we dit concreet kunnen aanpakken, zal ik nog met alle betrokkenen bespreken.

Heb je een boodschap voor collega's en studenten?

SOPHIE DE WINNE: Zeker. Vanuit de onzekere en soms bizarre tijden waarin we leven wil ik graag een boodschap van hoop meegeven.

Tijdens de activiteiten van Ekonomika, gaf het ondernemerschap van onze studenten me hoop en vertrouwen in de nieuwe generatie die wij nu opleiden en die straks aan het roer zal staan. Hoop en optimisme zitten ook in mijn natuur.

In mijn onderzoek zit altijd de assumptie dat wij onze toekomst gedeeltelijk zelf kunnen vormgeven en sturen. Mijn boodschap is dus dat we de hoop niet mogen laten varen en moeten blijven geloven dat we dingen kunnen veranderen.

De waarden van onze faculteit en universiteit staan onder druk: tolerantie voor verschillende perspectieven, inclusie, duurzaamheid ... het zijn er een paar. Mijn boodschap is: laten we die samen proberen te vrijwaren. Dat kunnen we door studenten kritisch en genuanceerd op te leiden. En door maatschappelijke impact te creëren met ons onderzoek. Dat kunnen en moeten we samen blijven doen. ◀

**BASKETMAMA
EN BOEKENWURM.
DE ANDERE
SOPHIE DE WINNE.**

Sophie De Winne: “Met een fulltime job, een drukbezette partner (gewezen rector Luc Sels, red.) en een samengesteld gezin met vijf kinderen is er weinig vrije tijd.

Onze twee jongste zonen spelen basket bij de *Leuven Bears*, dus in het weekend ben ik een echte basketmama. Ik supporter en doe vaak ‘de tafel’: de tijd of score bijhouden. Ik ben die sport zo hard gaan appreciëren!

Daarnaast haal ik veel energie uit activiteiten met vrienden. Met onze vriendengroep van 13 handelsingenieurs gaan we sinds ons afstuderen twee keer per jaar op weekend – intussen met partners en kinderen. Ook mijn ex-kotgenoten zie ik regelmatig. Die vriendschappen betekenen veel voor mij.

Thuis heb ik diepgaande gesprekken aan de keukentafel, over grote maatschappelijke thema's, met de jongste dochter van mijn partner. Zij studeert sociologie en zit bij ons op kot. Soms vraagt ze mijn feedback voor haar masterproef – zo kan ik thuis ook een beetje mijn job doen (lacht).

Echte rust ervaar ik tijdens het reizen: dan vinden we elkaar als gezin terug na een druk jaar. Ik geniet ervan om mij even terug te trekken met een psychologische thriller. De kinderen weten intussen: ‘Mama leest, even rustig zijn’.”

De uitgebreide versie van
dit gesprek vind je
in de online editie

FEB Ambassador Spotlight

Stephane Wiesenfeld, Greece/Belgium

VEERLE DE GRAUWE

► **Before deciding on a master's thesis topic, it had never occurred to Stephane Wiesenfeld that working in Formula One could be an option. Then his thesis promotor spotted the race car wallpaper on his laptop. Today the MBA graduate enjoys the fast-paced life at Mercedes AMG Formula One Team as a project engineer for the R&D department.**

"I was born from a Greek mother and a Belgian father and lived in Greece until I finished secondary school in the French system. As I wanted to continue studying in a more international environment, I looked for an English-taught programme. Like many 18-year-olds, I was not sure what I wanted to study or do in life. I was fond of cars but never expected they could be part of my job. Since I knew better what I did not want, I went for Business Administration: a general programme with plenty of options."

"KU Leuven was an evident choice. My sister lived in Belgium and shared excellent feedback about the university. It also was an opportunity to connect with my dad's side of the family and Belgian culture. At first I felt like a complete stranger but people are friendly and it became very much like home. Still, I feel lucky that I had family when I arrived. It made the change easier."

SUCCEEDING DEMANDS HARD WORK

"More than cultural differences my biggest challenge was the switch from school to university. Belgian higher education is not the easiest. It is awesome that everyone gets the opportunity to start, but succeeding demands hard work. You need to find a way to process large amounts of diverse information that works for you. In my case reviewing classes and sorting out my notes soon after I had attended, worked well. I mainly focused on studying because I loved summers in Greece, so avoiding retakes or examinations in August was my objective. Business Administration is an intense programme, but it also teaches you resilience. If you put your head down and crack on, you are rewarded with plenty of opportunities."

"Of course, me and my friends went out as well and had good fun during our time at the Brussels campus in the city centre."

Belgium's proximity to other countries also makes budget-friendly city trips feasible. To pay for these holidays I had many student jobs. Due to the welcoming atmosphere and international student body, meeting new people on the Brussels campus was easy. Some of them remain close friends and stay in touch, despite relocating all over the world. It is awesome to see how all of us have evolved into very diverse careers and it makes sense taking our personalities into account. I believe the BA programme helped us find our way."

STATISTICS AND STRATEGIC MANAGEMENT

"The curriculum contains a wealth of subjects. Every course puts you in a different situation and throughout a day you switch from one topic to another. It pushes you in various directions and you have to adapt. During the business projects, groups of students collaborated to solve real-world problems or worked with companies, mirroring professional environments. I still apply knowledge and thinking methods from our courses, such as statistical functions and frameworks. People management, including understanding and reading others, is also important for improving workplace relationships."

"I had excellent teachers, interesting courses and felt supported at the faculty because you can directly address teaching staff to get help. Thinking about my favourite courses, my economic history professor springs to mind, as well as our sociology and management classes. The most useful ones today are certainly statistics and strategic management, which were far from my favourites. However, if you focus on and pass these subjects they tie in with the rest and become quite useful."

FORMULA ONE

"Being able to integrate and flexibly apply that broad range of knowledge and skills, proved a massive benefit to me, especially in my current job as a project engineer for the R&D department at Mercedes AMG Formula One Team."

"Only in my master's did I realise that working in Formula One could be an option and when I applied to Mercedes I was

accepted to start a graduate programme in the UK. However, I was not in a situation where I could afford to move and I did not feel ready yet, so I declined... Instead I accepted a job offer as a consultant for Caractivity, a company that works for D'leteren Group, a major player in the Belgian automotive industry. Looking at strategic competitiveness and how to position different vehicles in the Belgian market was very interesting and varied. I would probably still be there if I had not landed my current job.

"After over 2 years at Caractivity I had gained enough experience and means to reconsider moving to the UK. I had never stopped wondering whether I had let a chance of a lifetime slip away and I tried my luck again with Mercedes. Thankfully I got a second chance.

"I have been living in the UK for almost three years now and work in the operational centre of the Mercedes factory in Brackley, where we create the Formula One car. All individual components that we manufacture need to pass safety and performance standards at our test facilities to make it to the car. As a project engineer my responsibility is that all R&D department activities, from concept to delivery to the car, happen on time to hit the race weekends. With over 20 races from March to December, it is a very dynamic job and not a single day is the same."

THE VERY LAST MINUTE

"I constantly have to be on top of the latest information and maintain good relationships with all departments to coordinate. Whether it is design, engineering, manufacturing, planners, production or test facilities, I need to understand how they work.

Last winter I kept track of 103 projects, not in detail obviously, but I could quickly tell you what was going on with each one that needed to be finished in order to deliver the car. The ins and out of a component are not my business, but I must understand how long it takes to engineer or produce one and what happens if we need to retest it. Also, which event do we need to target? The testing facility always pushes to give designers and engineers maximum time to create the best possible component, so we often get it at the very last minute before it needs to depart to the racetrack.

"And obviously, we keep a close eye on our competitors. Every race weekend you see how you are doing compared to them, which is exciting even if I do not attend the races. My job ends when the plane leaves. After that, I just enjoy – or stress about what is going to happen next. I thrive in this fast-paced environment because it suits my personality 100%.

"Currently we are at an interesting phase since racing season is on, but we are also working on next year's car. So I am very much in the present when I am around the factory and at the same time six months ahead when I sit down at my desk. I am constantly switching throughout the day and I believe my studies have nurtured that skill."

THANKS TO THE MASTER'S THESIS

"It finally dawned on me that working in Formula One could be an option, when I had to decide about the subject for my master's thesis. My professor asked what topics I had in mind and I talked about data and a bunch of random projects. When I opened up my laptop he saw my wallpaper of a Formula One car and asked about it. I explained that I was a massive fan. 'Scrap all your ideas. That is your thesis subject', he said and showered me with articles and thesis ideas about sports economics. They inspired me to analyse competitive balance of Formula One - strategic management, similar to what I do today, but on a different scale.

"I took articles about competitive balance in basketball and football and compared those indicators to Formula One. I was so captivated by the optimum balance in competition sports that writing my thesis did not even feel like studying! The professor helped me make the click that I could unite what I had studied with my personal passion. That master's thesis would always be on my CV and could open up a possibility to get a job in Formula One, I realised. And it did in the end.

"As an ambassador I want to give back by supporting students who still need to discover what makes them tick. If you feel lost, focus on what you like. I believe the Business Administration programme can help you to grow and find your own path. It certainly helped me." ◀

Leerstoel Familie Van Eeckhoudt-Ruttens - Opgroeien in armoede

“In een welvarend land als het onze zou armoede niet mogen bestaan”

PETER VANCOMPERNOLLE

► Op 24 april 2025 vond in het Hollands College de plechtige inhuldiging plaats van de ‘Leerstoel Familie Van Eeckhoudt-Ruttens - Opgroeien in armoede’. Professor Laurens Cherchye, gewoon hoogleraar aan de Faculteit Economie en Bedrijfswetenschappen van KU Leuven en KU Leuven Kulak, had de eer deze nieuwe leerstoel als eerste titularis in ontvangst te mogen nemen. Met de steun van dit partnerschap tussen de familie Van Eeckhoudt-Ruttens en KU Leuven, zullen hij en Annelies Tulkens, in het kader van haar doctoraat, de komende vier jaar onderzoek uitvoeren naar generatiearmoede.

KINDEREN MET ARME OUDERS I.P.V. KINDERARMOEDE

Generatie- en kinderarmoede liggen **Marc en Beatrix Van Eeckhoudt-Ruttens** als thema nauw aan het hart. Ze zijn beide licentiaat Handels- en Financiële Wetenschappen aan Vlekhof / Associatie KU Leuven, waarna Marc een doctoraat haalde aan de faculteit. Liever dan over kinderarmoede te spreken, spreken ze over kinderen met arme ouders. Want deze kinderen zijn het slachtoffer van de omstandigheden waarin ze moeten opgroeien, omstandigheden waaraan de ouders dikwijls ook geen schuld hebben.

MARC VAN EECKHOUDT: “In een welvarend land als het onze zou armoede niet mogen bestaan, en zeker niet als het gaat om opgroeien in armoede. Wanneer dit toch gebeurt, laat dit levenslange sporen na, bij de jongere en ook bij de samenleving. Dit probleem blijft hardnekkig bestaan, alle goede initiatieven ten spijt. Nochtans kunnen de juiste interventies een groot verschil maken, daar kan ik persoonlijk van getuigen.

Toen ik drie was, verloor ik mijn vader bij een ongeval. Mijn moeder stond er plots alleen voor, met zes kinderen. Gelukkig konden we terugvallen op de steun van het toenmalige Nationaal Werk voor Wezen van Arbeids-slachtoffers, waardoor we allen de kans hebben gekregen op een normaal leer- en ontwikkelingsproces. Hoe anders zou mijn leven zijn geweest zonder deze steun?”

BEATRIX RUTTENS: “Net zoals die organisatie toen, willen we dat zo weinig mogelijk kinderen moeten opgroeien in armoede, en dat ze een faire kans krijgen op een goed bestaan. Daartoe is het noodzakelijk dat ouders optimaal tijd kunnen besteden aan de ontwikkeling van hun kinderen. Dat is niet evident als je dag na dag financiële stress hebt. Daar wilden we iets aan doen en daar kan de leerstoel helpen.”

HET VOORTRAJECT

MARC VAN EECKHOUDT: “Na mijn pensionering wilde ik een bijdrage leveren aan het verbeteren van de leefomstandigheden van jongeren.

Het Nationaal Werk bestond niet langer, en eerst deed ik de administratie bij TEJO – Therapeuten voor Jongeren – dat toen net was gestart. Toen TEJO uitwaaierte over Vlaanderen heb ik die rol doorgegeven. Via Ashoka leerde ik vervolgens **Theo Vaes** kennen, de medeoprichter van Armen Tekort – een actieonderzoek dat zich aanvankelijk richtte op het verminderen van armoede in het algemeen, maar gaandeweg evolueerde naar generatiearmoede in het bijzonder. Ik heb die organisatie inhoudelijk ondersteund door onderzoek te doen naar het verband tussen woonomstandigheden en generatiearmoede. Daarmee wilde ik armoedebestrijding, naast ethische en humanitaire overwegingen, ook positioneren als een maatschappelijke investering met positieve return.

Wanneer kinderen opgroeien in een gezin met beperkte financiële middelen, heeft dit een impact op hun latere kansen in het leven. Ongelijkheid en achterstand ontstaan zeer snel en zijn moeilijk ongedaan te maken. Om de communicatie zo gefocust mogelijk te houden werd gezocht naar verbanden die een eenvoudig maar sterk verhaal konden ondersteunen.”

MARC VAN EECKHOUDT: “Na heel wat combinaties bekeken te hebben, ontdekten we een verband tussen gemeenten met langere wachtlijsten voor sociale woningen en het percentage schooluitval in diezelfde gemeenten.”

▲ LAURENS CHERCHYE, LUC SELS, MARC VAN EECKHOUDT EN BEATRIX RUTTENS, EN DRIE VAN HUN KINDEREN (ACHTERGROND)

Als een gezin in aanmerking komt voor een sociale woning, en de overheid de financiële nood erkent, belandt het gezin op een wachtlijst. Maar intussen blijft de huur echter een te grote hap uit het gezinsbudget nemen, wat leidt tot constante financiële stress bij de ouders. De kinderen pikken de spanningen op en nemen die mee naar school – met een verminderd welbevinden, concentratieproblemen en mogelijk andere moeilijkheden tot gevolg.

Dit heeft grote gevolgen voor de schoolloopbaan. Jaarlijks verlaten meer dan 8000 jongeren het secundair onderwijs zonder diploma. In Vlaanderen gaat het om één op de zeven jongeren. In de centrumsteden loopt dit op tot één op de vijf, en in Antwerpen zelfs tot één op de vier. Als het beleid ongewijzigd blijft, voorspelt de Kansarmoede-indicator voor peuters van Kind en Gezin een verdere stijging van latere schooluitval.

MARC VAN EECKHOUDT: “Vroegtijdig schoolverlaten is nefast voor jongeren én maatschappij. Er gaat zoveel talent verloren. Om openstaande vacatures alsnog in te vullen, wordt vaak een beroep gedaan op arbeidsmigratie. Dat is een complexere oplossing die bovendien een dubbele maatschappelijke kost heeft. Bij jongeren die de school vroegtijdig verlaten, gaat een jarenlange investering deels verloren. Verder is aangetoond dat velen onder hen gedurende de helft van hun actieve

leeftijd een beroep moeten doen op een uitkering, om daarna een pensioen te ontvangen waaraan ze zelf slechts in beperkte mate hebben bijgedragen.”

In het boek ‘De rekening van onze kinderen’ formuleerden Marc Van Eeckhoudt, Theo Vaes en Marijke Moens een reeks voorstellen om kansarmoede aan te pakken. Deze voorstellen werden uitgewerkt in een kosten-batenmodel, dat uitvoerig getest en gevalideerd werd door academici en beleidsmakers. Uit de cashflowanalyse blijkt dat het uitbannen van generatiearmoede een rendabele investering is, zij het op lange termijn. Mensen die er (gelukkig) niet rechtstreeks door getroffen worden, hebben er dus alle belang bij om dit te steunen. Beleidsmaatregelen in dit verband verdienen dan ook alle steun als een voorbeeld van goed besteed belastinggeld.

ONTSTAAN VAN DE SAMENWERKING

Ouders met beperkte financiële middelen worden door de schaarste constant gedwongen om moeilijke afwegingen en beslissingen maken. Deze voortdurende stress leidt tot een tweede belangrijke risicofactor:

het beperkt vermogen om aandacht en tijd aan hun kinderen te besteden. Het ontbreken van tijd maakt het nog moeilijker om de vicieuze cirkel van generatiearmoede te doorbreken.

Hieruit vloeit de onderzoeksvraag voort naar de oorzaken van verschillen in tijdsbesteding ten opzichte van de kinderen. Dit vereist een inkijk in gedragsprocessen binnen gezinnen – bijvoorbeeld hoe keuzes gemaakt worden. Hoe beter we deze dynamiek binnen een gezin beter begrijpen, hoe gericht we beleid kunnen ontwikkelen dat deze trend probeert te keren door in te werken op het gedrag van ouders.

MARC VAN EECKHOUDT: “Toekomstig beleid moet inzetten op het respectvol stimuleren van gedragsverandering bij kansarme gezinnen. Omdat dit een gedegen micro-economische analyse vereist als basis voor beleidsvoorstellen met echte impact, moesten we voor ons onderzoeksproject op zoek naar bijkomende expertise. Een van de vele ontmoetingen die we hadden – onder meer met academici – was met **Bram De Rock** en **Laurens Cherchye** (Faculteit Economie en Bedrijfs-wetenschappen, KU Leuven). ►

▲ MARC EN BEATRIX VAN EECKHOUDT-RUTTENS

Na verder te verkennen welk onderzoek ze al gedaan hadden i.v.m. gezinsbudgetten, kwamen we uiteindelijk bij Laurens terecht als titularis van het onderzoek.”

LAURENS CHERCHYE: “Nadat we contact hadden gemaakt via LinkedIn, hadden we ergens onderweg al een eerste gesprek. Ik kon toen niet vermoeden hoe belangrijk dat zou worden. Wat voor mij aanvoelde als een kennismaking onder gelijk-gestemden, was voor Marc en Beatrix een zeer doelgerichte stap. Tot mijn verrassing kreeg ik enige tijd daarna een telefoontje van onze Dienst Fondsenwerving met de boodschap dat Beatrix en Marc een leerstoel wilden doneren zodat we ons verder konden verdiepen in het onderzoek rond generatiearmoede. Dat was een heel bijzonder moment!”

RESPECTVOL STIMULEREN VAN GEDRAGSVERANDERING

LAURENS CHERCHYE: “Samen met mijn collega's Bram De Rock en Frederic Vermeulen beheer ik sinds enige tijd een onderzoeksagenda rond armoede. Deze agenda heeft inmiddels geleid tot tal van waardevolle bijdragen, en vormt een stevige basis om passende antwoorden te zoeken op de onderzoeksvragen die verbonden zijn aan deze leerstoel.

Een belangrijk uitgangspunt daarbij is dat we ons baseren op het collectieve model als denk-kader. Dit verschilt fundamenteel van het traditionele unitaire model, dat huishoudens beschouwt als één enkele beslissings-eenheid met een gedeelde

doelstelling. Het collectieve model daarentegen biedt een veel genuanceerder en rijker beeld van gezinsdynamieken.

Deze collectieve benadering vormde de basis voor de ontwikkeling van empirische instrumenten waarmee we het keuzegedrag van gezinnen diepgaand kunnen analyseren. Met de verdere ontwikkeling van deze methoden, kwam er steeds meer aandacht voor de evaluatie van individuele welvaart binnen gezinnen. Het collectieve model is hiervoor bijzonder geschikt, omdat het niet alleen ongelijkheid tussen gezinnen, maar ook binnen gezinnen in kaart kan brengen.

De nieuwe leerstoel vormt een logische volgende stap in onze onderzoeks-agenda. Onze focus ligt nu specifiek op kinderen die opgroeien in armoede, met bijzondere aandacht voor concreet beleid. Zoals in de missie van deze leerstoel staat beschreven: “Binnen deze leerstoel wordt onderzocht hoe het geven van de juiste prikkels aan individuen en gezinnen kan bijdragen aan het verminderen van armoede, en met name generatiearmoede.”

De nadruk ligt dus op het stimuleren van gedragsveranderingen via economische prikkels. Naast mezelf, zal ook **Annelies Tulkens** het thema verder uitdiepen in het kader van haar doctoraat.”

DRIE GROTE ONDERZOEKSDOMEINEN

ANNELIES TULKENS: “Ons onderzoek concentreert zich rond drie grote domeinen. Vooreerst brengen we via literatuuronderzoek alle inzichten rond armoede en het effect ervan op kinderen in kaart, bekeken vanuit diverse perspectieven – zoals gezondheid, huisvesting en scholing – en vanuit diverse menswetenschappelijke disciplines. Deze inventaris, die deels al bestaat en systematisch verder wordt aangevuld, vormt op zich al een interessante bron voor beleidsmakers. Ze kunnen hiermee beter geïnformeerde keuzes maken, gebaseerd op al dan niet hernieuwde kennis.

Vervolgens zullen we metingen uitvoeren op basis van beschikbare empirische instrumenten die ontwikkeld zijn binnen het domein van ‘*household economics*’. Hiermee kunnen we hypothesen rond armoede toetsen. Denk bijvoorbeeld aan hoe het gezinsbudget wordt verdeeld over de verschillende leden, en hoe deze verdeling evolueert in de tijd. Tenslotte willen we via een analyse van de onderliggende dynamieken de mechanismes achter armoede optimaal begrijpen. Vanuit dat inzicht kunnen we ten slotte bestaande beleidsmaatregelen beter begrijpen, zoals de gedifferentieerde kinderbijslag, en ze vervolgens waar nodig te herformuleren, zodat ze beter kunnen bijdragen aan het corrigeren van ongelijkheid en het doorbreken van generatiearmoede.

Met deze benadering sluiten dit onderzoek en deze leerstoel aan bij de wetenschappelijke innovatie in het armoedeonderzoek, waarvoor ook andere experts zoals **Wim Van Lancker** pleiten – onder meer in zijn Sonar-bijdrage ‘*Eens arm, altijd arm*’. Er is een duidelijke vraag om het onderzoek te verschuiven van een statische naar een dynamische benadering, om van daaruit maximaal te kunnen wegen op besluitvorming.

Belangrijk daarbij is dat dit beleid niet enkel de symptomen aanpakt, maar diep inwerkt op onderliggende gezinsdynamieken die het risico op (generatie)armoede bepalen.”

LAURENS CHERCHYE: “We kiezen voor een holistische benadering. Armoede is immers geen eendimensionaal probleem, het beïnvloedt elk aspect van het leven: van gezondheid en onderwijs tot werkgelegenheid en huisvesting. Die complexiteit vraagt om een geïntegreerde aanpak, waarbij we de onderlinge samenhang tussen verschillende factoren erkennen en begrijpen. Juist daardoor kunnen we beleidsmaatregelen simuleren en analyseren, zowel op micro- als macro-economisch niveau, en zo bijdragen aan de ontwikkeling van effectieve strategieën tegen armoede.

Deze leerstoel biedt ons de kans om op een gerichte en wetenschappelijk gefundeerde manier bij te dragen aan één van de grootste maatschappelijke uitdagingen van deze tijd. We zijn Marc, Beatrix en de hele familie dan ook erg erkentelijk voor het vertrouwen die ze in ons stellen.

De timing zit bovendien goed. In het regeerakkoord zijn verschillende initiatieven rond armoedebestrijding opgenomen. Inzichten uit dit onderzoek kunnen beleidsmakers ondersteunen om ouders in nood te ontzorgen, zodat ze opnieuw ruimte krijgen om maximaal aandacht te besteden aan hun kinderen.”

De ‘Leerstoel Van Eeckhoudt-Ruttens – Opgroeien in armoede’ is ingericht in het kader van KU Leuven 600 Jaar.

De familie Van Eeckhoudt-Ruttens bestaat, naast Marc en Beatrix, uit Karlien, Bastiaan, Pepijn, Stoffel, Sandra en Annelies, allen alumni van de Associatie/KU Leuven. We willen hen oprecht danken voor hun partnerschap ten voordele van nieuw onderzoek met maatschappelijke impact aan onze faculteit. ◀

Meer informatie over deze en andere leerstoelen

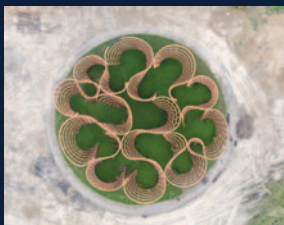
KU LEUVEN

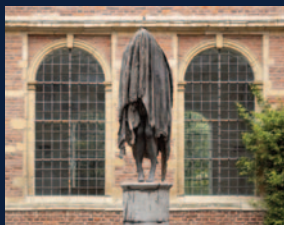
AND SO CHANGE COMES IN WAVES

kunst- en wetenschapsroute

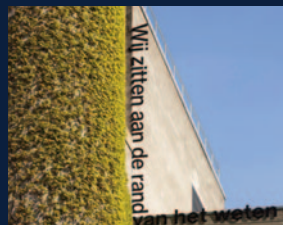
8 kunstwerken en 8 gedichten verruimen je blik op kunst en wetenschap.

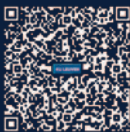
Gijs Van Vaerenbergh
© Jan De Wilde

Berlinde De Bruyckere
© Marijke 'T Kindt

Annelies Van Dyck
© Marijke 'T Kindt

Welkom vanaf 17 mei in Leuven
kuleuven.be/kunstroute

Leuvens Economisch Standpunt - LES

De rol van maatschappelijk betrokken aandeelhouders bij het al dan niet vertrekken van bedrijven

FA QUIX

► **Bedrijven, en zeker grote bedrijven, streven naar fiscale optimalisatie. Daar is op zich niets mis mee. Maar het gebeurt evenwel niet zonder gevolgen. Want internationale verplaatsingen van fiscale bedrijfszetels gaan vaak ten koste van stakeholders in het thuisland van de vertrekkende bedrijven.** Arjen Slangen, hoogleraar internationale bedrijfsstrategie aan de Faculteit Economie en Bedrijfswetenschappen (FEB) van de KU Leuven, onderzocht deze problematiek. Hij stelde ook de vraag hoe en wanneer aandeelhouders kunnen helpen om zo'n vertrek te voorkomen. Zijn analyse wordt gepresenteerd in het **Leuvens Economisch Standpunt 2024/217 van november 2024 (*)**.

Bedrijven zijn de afgelopen decennia in toenemende mate inkomstenbelastingen gaan ontwijken. Zij proberen dit onder andere te doen door hun fiscale hoofdzetel te verplaatsen naar landen met een lagere fiscale druk, zo schrijft prof. Arjen Slangen in het Leuvens Economisch Standpunt. Aandeelhouders zijn vaak enthousiast over dit soort verplaatsingen omdat ze resulteren in een hogere nettowinst, en daarmee gepaard gaand een hogere beurskoers en vaak hogere dividenden.

Maar er zijn evenwel twee types aandeelhouders, zo stelt prof Slangen: enerzijds de aandeelhouders die puur financieel-economisch redeneren, en anderzijds de wat hij noemt 'maatschappelijk betrokken aandeelhouders'. Laatstgenoemden kunnen moeite hebben met internationale verplaatsingen van fiscale bedrijfszetels. Waarom? Omdat dergelijke verplaatsingen vaak leiden tot lagere belastinginkomsten voor het thuisland van de vertrekkende bedrijven en banenverlies, wat binnenlandse stakeholders (zoals de overheid en werknemers) schaadt.

Het banenverlies treft in eerste instantie een deel van het personeel van het hoofdkantoor. In veel landen schrijft de wet namelijk voor dat een onderneming haar fiscale hoofdzetel slechts in een land kan vestigen als de belangrijkste

bedrijfsbesluiten aldaar genomen worden. Dat vereist deskundig personeel in het hoofdkantoor. Het banenverlies in het thuisland blijft echter vaak niet beperkt tot het hoofdkantoor, maar heeft ook spillover-effecten naar lokale leveranciers van ondersteunende diensten voor operationele bedrijfsactiviteiten.

HOE BEDRIJFSVERPLAATSINGEN TE VOORKOMEN?

Dit roept de vraag op of 'maatschappelijk betrokken aandeelhouders' het fiscale vertrek van een bedrijf kunnen helpen voorkomen. En zo ja, of hun preventieve rol afhankelijk is van hun affiniteit met de binnenlandse stakeholders die dreigen getroffen te worden. En bijkomend: welke rol speelt de CEO daarin?

Hoe groter hun totale aandelenbelang, hoe sterker de invloed van aandeelhouders binnen de onderneming zal zijn. In het geval van maatschappelijk betrokken grootaandeelhouders is de kans kleiner dat ze een verplaatsing van de fiscale hoofdzetel zullen steunen. Prof Slangen spreekt in dit kader van 'maatschappelijk betrokken GROOTaandeelhouders'. Dit zijn aandeelhouders die minstens 5% van het kapitaal in hun bezit hebben. Onder 'maatschappelijk betrokken' vallen bijvoorbeeld schenkingsfondsen, stichtingen, overheidsinstellingen, pensioenfondsen en staatsinvesteringsfondsen. Andere grootaandeelhouders, type Berkshire-Hathaway, worden gezien als niet-maatschappelijk betrokken, omdat ze louter gericht zijn op het creëren van zoveel mogelijk aandeelhouderswaarde, zoals ook investeringsfondsen.

AMERIKA ALS TOETS

Prof. Slangen onderzocht verschillende hypothesen in dit verband. Hij ontwikkelde een wetenschappelijk model en toetste dit middels een empirische analyse van Amerikaanse beursgenoteerde bedrijven tussen 1998 en eind 2017 die al dan niet aankondigden om hun fiscale hoofdzetel te willen verplaatsen, ongeacht of deze verplaatsing uiteindelijk werd voltooid.

Tot 2018 werkte het Amerikaanse belastingstelsel de verplaatsing van fiscale hoofdzetels in de hand omdat het werd gekenmerkt door een hoge vennootschapsbelastingvoet van zo'n 39% die zowel op binnen- als buitenlandse bedrijfswinsten van toepassing was, een stuk hoger dan in de meeste andere 'rijke' landen destijds. Sinds 2018 kent de VS lagere tarieven in de vennootschapsbelasting.

De uiteindelijke steekproef bestond uit 375 bedrijven, waarvan 89 aankondigden hun fiscale hoofdzetel uit de VS te willen verplaatsen. De eerste hypothese van het model werd door de empirische analyse ondersteund: hoe groter het belang van maatschappelijk betrokken aandeelhouders, hoe kleiner de kans dat een bedrijf zijn fiscale hoofdzetel naar het buitenland verplaatst. Meer specifiek is deze kans zo'n 15 procentpunt kleiner voor bedrijven waarin maatschappelijk betrokken aandeelhouders een relatief hoog kapitaalbelang hebben.

Dat effect is echter veel groter wanneer de maatschappelijk betrokken grootaandeelhouders afkomstig zijn uit het thuisland van de onderneming dan wanneer zij afkomstig zijn uit het buitenland. Prof. Slangens verklaring hiervoor is dat laatstgenoemde aandeelhouders geen voeling hebben met de binnenlandse stakeholders die door het vertrek van de onderneming worden getroffen.

En welke rol speelt de nationaliteit van de CEO? Wanneer de CEO dezelfde nationaliteit heeft als de binnenlandse maatschappelijk betrokken aandeelhouders, hebben zulke aandeelhouders een remmend effect op het fiscaal vertrek van het bedrijf. Dit geldt echter alleen als het gaat om een binnenlandse CEO. Bij een buitenlandse CEO hebben binnenlandse grootaandeelhouders helemaal geen remmend effect op het fiscaal vertrek.

BELEIDSAANBEVELINGEN

Belangrijk is vooreerst dat professor Slangen een onderscheid maakt tussen types van aandeelhouders. Sommige grootaandeelhouders hebben oog voor andere stakeholders en daarmee voor maatschappelijk verantwoord ondernemen.

Toch blijkt dat zelfs maatschappelijk betrokken grootaandeelhouders soms weinig initiatief tonen om het vertrek van de fiscale hoofdzetel te voorkomen, namelijk als ze weinig voeling hebben met het thuisland van de onderneming. Het onderzoek toont dus aan dat 'maatschappelijke betrokkenheid' een relatief begrip is.

Hoewel zijn onderzoek zich richtte op Amerikaanse bedrijven is prof. Slangen van mening dat zijn bevindingen ook op 'de Lage Landen' toepasbaar zijn. Zo geeft hij als voorbeelden de Amerikaanse bedrijven Kontoor Brands en Huntsman die hun Europese hoofdkantoren uit België verplaatsten naar respectievelijk Zwitserland en Duitsland. Deze beide regionale hoofdkantoren worden aangestuurd door een buitenlands moederbedrijf dat weinig of geen affiniteit heeft met België.

Daartegenover staat het voorbeeld van Brussels Airlines, dat in 2012 dreigde met vertrek. Maar dankzij de aanwezigheid van de toenmalige Belgische grootaandeelhouders, zoals Davignon en Lippens, werd dat vertrek voorkomen.

De auteur hoopt dat zijn analyse beleidsmakers doet nadenken over maatregelen om bedrijven in het thuisland te behouden. Het is duidelijk dat het regime van de vennootschapsfiscaliteit een zeer belangrijke factor is die bedrijven ertoe kan aanzetten hun fiscale zetel al dan niet te verplaatsen. ◀

(*) Arjen Slangen, *Hoe en wanneer maatschappelijk betrokken aandeelhouders voorkomen dat bedrijven vertrekken*, Leuvense Economische Standpunten nr. 2024/217

Lustrumweek

Ekonomika 95 jaar!

LANDER BRUYNSEELS

► Ter gelegenheid van het 95-jarig bestaan vierde Ekonomika in maart een lustrumweek vol activiteiten, ontmoeting en feest. De week ging van start met een feestelijke openingsreceptie voor alumni in Abdij Keizersberg, waar herinneringen werden opgehaald en het glas werd geheven op het jubileum.

Doorheen de week konden geïnteresseerden deelnemen aan diverse workshops, zoals barista-technieken, sambadans en een gezellige kookles waar pizza bakken centraal stond.

Ook de Dulci-werking bracht leven in de brouwerij, met onder andere de Dulci Fiesta, een kleurrijk colorfeest en het sportieve Battle & Beats lasershoot-event.

Op feestvlak viel er heel wat te beleven: van de carnavaleske cantusstoet met een energiek optreden van de Lawineboys tot de 95-vaten-TD, met gratis drank en een gezamenlijk diner voor alle oude ploegen. Voor wie nog energie over had, vormde de lustrumcantus een feestelijk sluitstuk.

De lustrumweek werd afgesloten met een ploegenrace tussen Ekonomika-teams van de afgelopen vijf jaar. Tussen de spannende competitie-opdrachten door, verplaatsten de teams zich met een partybus. Ploeg Revenant kwam als winnaar uit de bus door als eerste hun vat los te krijgen.

Het 95ste lustrum bood een perfecte mix van nostalgie, plezier en verbondenheid. We kijken met trots terug op een geslaagde editie, en richten onze blik stilaan op de volgende mijlpaal: 100 jaar Ekonomika! ◀

Van droom naar werkelijkheid

Student Berend Buyle liep stage in Tokio

BEREND BUYLE

► Na het afronden van de bachelor toegepaste economische wetenschappen (TEW) had ik nood aan een buitenlands avontuur. Tegelijk wilde ik tijdens de zomermaanden – naast aan het strand liggen – toch enige werkervaring opdoen. Gelukkig kreeg ik de kans om in Tokio bij Flanders Investment & Trade (FIT) stage te lopen. Een zomerstage is een goede strategie om de werkdruk binnen de masteropleiding te verminderen: de drie studiepunten van de stage kunnen immers een keuzevak vervangen.

ZOEKTOCHT NAAR EEN STAGE IN HET LAND VAN DE RIJZENDE ZON

Al sinds het middelbaar wilde ik ervaren hoe het is om in Japan te leven. Na mijn Erasmusuitwisseling in Seoul begon ik in het voorjaar van 2024 actief te zoeken naar stageplaatsen. Ik verstuurde talloze sollicitaties, maar helaas zonder succes. Even leek het te lukken bij een bedrijf met een Belgische CEO, maar de voorziene stageduur bleek te kort om de visakosten te verantwoorden. In Japan zijn het namelijk de bedrijven die deze kosten moeten dragen als ze buitenlands talent aantrekken.

Mijn volgende stap had eigenlijk mijn eerste moeten zijn: mijn persoonlijk netwerk raadplegen en om advies vragen. Dat was aanvankelijk nogal intimiderend, omdat ik bang was om afgewezen te worden, of dacht dat ik geen recht had om hulp te vragen als ik niets kon teruggeven. Maar: wie niet waagt, niet wint. Wat ik heb geleerd is dat veel mensen wél bereid zijn om te helpen. Tijdens mijn Erasmus in Seoul bezocht ik het FIT-kantoor, waar ze me doorverwezen naar hun collega's in Japan. In april besloot ik hen te contacteren met de vraag naar een stage. Tot mijn grote vreugde kreeg ik een positief antwoord.

Vanaf dat moment ging alles in een stroomversnelling. Het stagecontract werd opgesteld en de Faculteit Economie en Bedrijfswetenschappen (FEB) raadde me aan om een beursaanvraag te doen, die ik tot mijn dankbaarheid ook heb gekregen. Omdat een stage bij FIT onbezoldigd is, deed ik in de maanden mei en juni ook nog twee studentenjobs om mijn kosten in de zomer te dekken. De accommodatie en het transport in Tokio zijn duur.

VEEL GELEERD OVER DE HANDEL TUSSEN VLAANDEREN EN JAPAN

Het FIT-kantoor in Tokio ligt in hetzelfde gebouw als de Belgische ambassade, in het district *Chiyoda*. De stage overtrof al mijn verwachtingen. Ik ben mijn stagementor enorm dankbaar: hij nam me mee naar meetings en handelsbeurzen, waardoor ik veel heb geleerd over de handelsrelaties tussen Vlaanderen en Japan. Een moment waar ik bijzonder trots op ben, was mijn laatste stagedag. Ik had de voorbije weken gewerkt aan een project over de *Japanse biotechindustrie* en intussen ook intensief business Japans gestudeerd, met een boek dat ik had geleend van mijn stagementor. Op mijn laatste dag heb ik bedrijven opgebeld uit mijn lijst, een enorm belonend moment!

Taalbeheersing blijkt trouwens een doorslaggevende factor om stagiaires aan te nemen. *Japans beheersen is noodzakelijk in de werkomgeving*, vooral om met collega's en bedrijven te kunnen communiceren.

Bij FIT krijg je veel vrijheid: jij maakt ervan wat je zelf wil. In de eerste week bespraken mijn stagementor en ik het takenpakket. Ik gaf aan dat ik zoveel mogelijk met Japanse bedrijven in contact wilde komen. Dat was overweldigend in het begin: ik herinner me nog hoe zenuwachtig ik was om te spreken. Daarnaast werkte ik aan een *marktstudie over de Japanse interieurmarkt*, waarvoor we ook een Belgisch bedrijf interviewden (zie foto: Berend met groene hond).

Ik kan het niet genoeg herhalen: ik ben alle collega's bij FIT ontzettend dankbaar voor hun warme ontvangst. Van de chique netwerkrecepties en de gezellige *izakaya's* tot de lunchpauzes waar we roddelden over de stiefmoeder van Yoko-san ...

Ik hoop hen snel terug te zien. ◀

MIJN ADVIES BIJ DE ZOEKTOCHT NAAR WERK

- Wees niet bang om hulp te vragen. Je zult merken dat veel mensen echt bereid zijn om te helpen en mee te denken.
- Zie elke afwijzing als een stap dichterbij een succesvolle sollicitatie.
- Ken je eigen interesses. Hoe beter je weet wat je zoekt, hoe sneller je de juiste plek vindt.

DE DRY CROONEN

Zoutleeuw

meer info

14 appartementen

- eigentijds
- duurzaam
- jouw thuis in de stad

contact:

peter.lamens@undertheroof.be
0475 25 87 93

undertheroof.be

Refashioned

Een nieuwe blik op mode en duurzaamheid

FALKE MAES

► Op woensdag 23 april 2025 kreeg Campus Opera in Antwerpen een creatieve en duurzame make-over. Vier masterstudenten handelswetenschappen van de KU Leuven organiseerden er het **Refashioned Event** in het kader van het vak **Service Learning o.l.v. prof. Ysabel Nauwelaerts**. Zij kozen voor een project binnen de **Fashion Revolution Week** waarin ze de milieu- en sociale problematiek van **fast fashion** onder de aandacht wilden brengen. Samen met de modeopleiding van **Avant** en **Fashion Revolution Belgium** toonden ze uiteenlopende circulaire oplossingen voor de mode-industrie en werden bezoekers ondergedompeld in een wereld waar creativiteit, bewustwording en circulariteit centraal stonden.

LIVE UPCYCLING DOOR JONGE MAKERS

De kern van het event bestond uit live *upcyclingprojecten* van leerlingen uit de modeschool Avant. Bezoekers zagen hoe tweedehands stoffen en oude materialen transformeerden tot *dreamcatchers*, kunstzinnige accessoires en experimentele ontwerpen. De directe interactie tussen makers en publiek gaf het evenement een levendige en laagdrempelige sfeer.

VAN IDEE TOT IMPACT

De organisatie lag volledig in handen van **Eline Vermetten, Anouk Vervecken, Louise Jacobs** en **Falke Maes**, onder begeleiding van professor **Ysabel Nauwelaerts**. Ze wilden duurzaamheid tastbaar maken voor een breder publiek. Aangezien een modeshow logistiek te complex bleek, kozen ze voor een interactieve expo: een keuze die zijn effect niet miste, want bezoekers kwamen niet alleen kijken, maar gingen ook actief in gesprek met de jonge ontwerpers.

Fairtrade-hapjes en drankjes van Oxfam Wereldwinkel en een inspirerende videoboodschap maakten het event compleet. De video belichtte de missie van Fashion Revolution en toonde interviews met KU Leuven-studenten en professoren die hun kijk op duurzame mode deelden. Daarnaast kwamen de upcycling-projecten van de leerlingen van Avant Provinciaal Onderwijs mooi in beeld – wat de verbondenheid tussen onderwijs, duurzaamheid en mode extra in de verf zette.

BEWUSTWORDING STIMULEREN

Fashion Revolution is een wereldwijde beweging die ontstond na de ramp in de Rana Plaza-kledingfabriek in Bangladesh. Sindsdien zet ze zich in voor veilige arbeidsomstandigheden, eerlijke lonen en een duurzamere modeketen, met respect voor mens en planeet.

Via initiatieven zoals Refashioned wil de organisatie consumenten, jongeren en beleidsmakers sensibiliseren over de impact van de mode-industrie. *“We hopen gedragsverandering te stimuleren: minder kopen, meer herstellen en bewuster kiezen,”* klinkt het bij de organisatie. De opbrengst van het event ging deels naar Fashion Revolution om hun missie voort te zetten.

EEN INSPIRERENDE SAMENWERKING

Refashioned bracht studenten, leerlingen en bezoekers samen rond stofresten, naald en draad. Zowel Gazet van Antwerpen, Het Nieuwsblad als Provincie Antwerpen pikten het event op. De positieve energie, het engagement van de jongeren en de maatschappelijke relevantie toonden hoe de KU Leuven duurzaamheid en maatschappelijke betrokkenheid actief in de praktijk brengt. ◀

Ekonomika Kiesweek 2025

► **Kiesweek 2025**, georganiseerd door Ploeg Ray, werd een bruisend driedaags event waarop de opkomende ploeg zich mocht bewijzen als een waardige vertegenwoordiger van de economiestudent. Met gratis eten, drinken en een sterk programma werd de Philipssite drie dagen lang het kloppend hart van Ekonomika.

DAG 1

Op een zonovergoten plein zetten De Romeo's, gevolgd door FabioW, het plein in vuur en vlam. De dag eindigde met een TD in STUK Kunstencentrum, inclusief "rave-cave".

DAG 2

Bracht een grote massa op de been met onze eigen DJ Lost, gevolgd door een overvol plein tijdens het optreden van de Bankzitters. DJ Ronnie Retro sloot af met een vleugje nostalgie. 's Avonds zorgde comedian en FEB-alumnus Michael Roskamp voor een gesmaakte quiz vol humor.

DAG 3

Stond exclusief in het teken van de economiestudent en een ambitieuze recordpoging: het wereldrecord alcoholvrije bierestafette. De eerste ad fundum werd ingezet door onze eigen decaan Wilfried Lemahieu. Amper vijf uur (en 2613 pintjes) later werd het bestaande record verpulverd: een nieuwe mijlpaal voor FEB.

De Kiesweek 2025 bracht teamgeest, traditie en toekomst op unieke wijze samen. Veel succes aan Ploeg Ray! ◀

Een kunstwerk voor de toekomst van onze campus

ALEXANDER SMEYERS

► Sinds kort prijkt er een gloednieuwe muurschildering in de inkomhal van het Hogenheuvcollege. Dit kunstwerk vormt een artistiek en symbolisch baken dat de identiteit en toekomstvisie van onze faculteit en haar studenten weerspiegelt. Het werd gerealiseerd naar aanleiding van het 95-jarig bestaan van Ekonomika Leuven en maakt deel uit van het Future Campus-project.

De totstandkoming verliep in verschillende stappen. Tijdens de Lustrumweek van Ekonomika Leuven werd via een stemming onder studenten en medewerkers van de faculteit dit ontwerp verkozen als winnaar. Nadien werd het verder verfijnd op basis van feedback en overleg met de faculteit en Ekonomika.

Het resultaat is een warme, eigentijdse muurschildering die perfect aansluit bij een inclusieve, innovatieve en toekomstgerichte faculteit.

Het ontwerp werd gemaakt door kunstenaar **Sam Billen**, in opdracht van Treepack, een Leuvense onderneming gespecialiseerd in

het ontwerpen en realiseren van muurschilderingen in de publieke ruimte. Sam werkte het kunstwerk uit in een gestileerde art-decostijl, geïnspireerd op de vormtaal van het Ekonomika-logo. De zachte, aardse pasteltinten zorgen voor een rustgevende en professionele sfeer.

De muurschildering is niet alleen een esthetische toevoeging, maar weerspiegelt ook de essentie van onze facultaire studentenvereniging: verbondenheid, vooruitgang en de combinatie van het nuttige met het aangename (Utile, Dulci).

Binnen de visuele compositie worden ook thema's uitgebeeld die verwijzen naar de kernwaarden van onze faculteit, zoals internationalisering, duurzaamheid, onderzoek en innovatie.

Dit project is een van de laatste realisaties van **Maddy Janssens** als campusdecaan in Leuven.

We willen haar bedanken voor haar jarenlange inzet, visie en betrokkenheid bij het uitbouwen van een inspirerende leeromgeving.

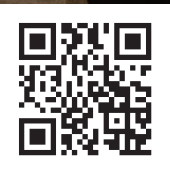
Een bijzondere dank ook voor **Ann-Pascale Bijmens, Wilfried Lemahieu en Petra De Strijker**. Hun enthousiasme, ondersteuning en praktische hulp maakten het mogelijk om dit project succesvol af te ronden. We nodigen iedereen van harte uit om het kunstwerk te komen bewonderen. ◀

▲ ANN-PASCALE BIJMENS, MADDY JANSSENS, ALEXANDER SMEYERS EN DRIES FROIDMONT

Meer informatie
over de kunstenaar:

Heeft u ook interesse om driemaandelijks ECONnect toegestuurd te krijgen? Word lid van Ekonomika Alumni of mail naar ekonomika-alumni@kuleuven.be

ECONnect

Driemaandelijks magazine

Gezamenlijke uitgave van de Faculteit Economie en Bedrijfswetenschappen van KU Leuven en Ekonomika Alumni, de alumnivereniging van de Faculteit en van Ekonomika Studenten.

Contact:
ekonomika-alumni@kuleuven.be
els.brouwers1@kuleuven.be
Faculteit Economie
en Bedrijfswetenschappen
KU Leuven, Naamsestraat 69,
3000 Leuven

Hoofdredacteur:
Fa Quix, faquix1@gmail.com

Voorzitter redactieraad:
Ludovic Deprez,
Voorzitter Ekonomika Alumni

Kernredactie: Lander Bruynseels,
Els Brouwers, Hettie de Kruijf,
Wilfried Lemahieu, Valerie Molly,
Freddy Nurski, Fa Quix
en Dries Froidmont

Verantwoordelijke Uitgever:
Wilfried Lemahieu, decaan FEB
Naamsestraat 69, 3000 Leuven

Deze brochure werd klimaatneutraal
gedrukt bij drukkerij Van der Poorten.